

Cumhuriyet Avukatı Bülent Utku'nun savunmasının tam metni

<http://odatv.com/bu-operasyonu-duzenleyenlerin-ne-hukuk-birikimi-ne-de-yasam-pratikleri-beni-darbecilikle-suclamaya-elverir-2507171200.htmlta/>

Cumhuriyet davası, ilk tutuklamaların ardından geçen 9 ayın sonunda başladı. Davanın bugün görülen 2. oturumunda avukat Bülent Utku da savunmasını yaptı.

Gazetenin avukatı Utku'nun savunmasının tam metni şöyle:

“İddianameye karşı sorgu ve savunma olarak “iddianameye inanmayın, beraatımı istiyorum” diyerek yerime oturmam mümkündü. Çünkü yasaya/hukuka aykırılıklar, siyasallık o kadar kolay ve çabuk kendini ele veriyordu ki objektif bir göz bunu hemen görebilirdi.

Ancak, Heyetinizce düzenlenen tensip zaptı, Heyetinizin iddianameye hemen inandığını gösteriyor.

33 yıllık meslek yaşantımda, Heyetinizin düzenlediği tensip zaptı gibi bir metinle, yasaların, Anayasa'nın, AİHS'in, hukukun temel prensiplerinin böylesine ihlal edildiğine 12 Eylül Askeri Darbesi sonrası katıldığım sıkıyönetim mahkemelerindeki metinler dışında pek az rastladım.

Böyle bir tensip zaptı kanımca ancak üç halde yazılabilir.

Siyasal iktidar Heyetinize ya baskı yapmaktadır ya baskı yapacağı yönünde kuşku vardır yada Heyetiniz kraldan, yani siyasal iktidardan çok kralcıdır.

Hepsi aynı kapıya çıkar.

Heyetinizin adil, bağımsız, tarafsız, seri, vicdani delil sistemine göre yargılama yapamayacağı konusunda CMK 25. madde uyarınca heyet hâkimlerinin reddi talebimiz İstanbul 1. Ağır Ceza Mahkemesince reddedildi.

Hem istemimizin reddedilmesi hem de iddianamedeki yasaya/hukuka açık aykırılıkların bir kez daha vurgulanması için iddianameyi değerlendireceğim.

Bu iddianameyi zamanın koşullarından, ruhundan bağımsız olarak ele alıp değerlendirmek olanaklı değil.

Zamanın koşullarını, ruhunu sadece 15 Temmuz darbe girişimi ve bu darbe girişimine karşı alınan önlemlerle açıklamak yetersiz kalır.

Cumhuriyetin kuruluşundan bu yana dünyayı, yaşamı ele alış bakımından süren bir siyasal farklılık, mücadele ve çatışma var.

Tarihin çeşitli dönemlerinde yoğunluğu bakımından inişli çıkışlı seyir izleyen bu çatışma, 2002 yılında AKP'nin iktidara gelmesiyle yeni bir ivme kazandı. 2002 yılında bu çatışmanın adını “siyasal islamcı muhafazakârlar ve diğerleri” olarak ortaya koymak “liberaller” ve “liberal solu” ayırık tutarsak, sanırım en özlü ve nesnel yaklaşımlardan biri olabilir.

2002 yılında siyasal iktidar olmaya adım atmayı, hükümet olma şansı ile fakat hazırlıksız ve yönetmede yetersiz kadrolarla yakalayan AKP çareyi yıllarca devlet içerisinde örgütlenen, yetişmiş kadrolara sahip, o zamanki adıyla Fethullah Gülen Cemaati ile birlikte yürümekte buldu. Bu ortakları ile kavga edene kadar siyasal iktidarını birlikte kuvvetlendirdiler. Bu sürecin sosyal-siyasal politikalarına girmeyeceğim. Sadece konumuzu, bizleri ilgilendirdiği için darbe girişimi sonrasında meslekten atılan hâkim-savcı sayısının 4200 civarında olmasına işaret etmekle yetineceğim.

15 Temmuz'a gelene kadar, kişisel olarak hem ben hem de Cumhuriyet Gazetesi, bu “siyasal İslam-muhafazakâr” örgütlenmeye muhalif yerde konumlandık. Bu konumlanış sadece yakın bir zamana tekabül etmiyor. Cumhuriyet Gazetesinin konumlanışı kuruluşundan itibaren böyle. Benimki de kendimi bildim bileli. İşte siyasal iktidar tarafından yargı yoluyla hedef alınmamızın nedeni bu muhalif konumlanıştır.

Ama peki neden şimdi?

Çünkü siyasal iktidar kararlı ve etkili muhalefeti nedeniyle Cumhuriyet Gazetesini susturmak için en elverişli ortamı 15 Temmuz'dan sonra buldu da onun için.

Darbe girişiminden sonra birçok kişiyi, muhalifi darbecilikle suçlamanın kolaylığı ile muhalifleri ortadan kaldırmak kaçırılmaz bir fırsat haline geldiği için...

KHK'lerin sağladığı olanaktan yararlanarak savcı ve hâkimlere istediği gibi yön verebildiği için...

İşte bu noktada zamanın koşullarına ve ruhuna biraz daha dikkatli bakmak gerekiyor.

Darbe girişiminde bulunanlardan sonra sıranın muhaliflere gelmediğini kim söyleyebilir? Önce muhalif gazeteciler, sonra FETÖ ile mücadelesiyle maruf Cumhuriyet Gazetesi çalışanları, sonra HDP'nin belediye başkanlarıyla milletvekilleri, sonra CHP milletvekili.

Bundan sonra da nereye, kime kadar gideceği hiç belli değil. Bu yapılırken, yargının siyasal iktidarın kılıcı olduğunu söylemeyi haklı kılacak birçok veri var.

Avukatlık mesleğine başladığımdan bu yana 6 cumhurbaşkanı gördüm.

Kenan Evren, Turgut Özal, Süleyman Demirel, Ahmet Necdet Sezer, Abdullah Gül ve Recep Tayyip Erdoğan.

Bugünkü TCK 299 ve daha önce muadili olan madde, Recep Tayyip Erdoğan'dan önce de vardı.

Recep Tayyip Erdoğan'ın cumhurbaşkanlığından önce soruşturma aşamasında cumhurbaşkanına hakaret suçu nedeniyle tutuklanan bir kişi bile görmedim, duymadım.

Belki vardır. Ama kesin olan şey son bir yıldır cumhurbaşkanına hakaret suçu nedeniyle soruşturmaya uğrayıp da henüz soruşturmanın başında tutuklananların sayısında olağanüstü bir artış olduğudur. Adeta sulh ceza hâkimleri bir araya gelmiş, bu suçlama nedeniyle gelenleri hiç sektirmeden cezaevine koymaya kararlı.

Sosyal medya paylaşımları nedeniyle çeşitli suçlardan tutuklananların sayısı sanırım çok daha fazladır.

Cumhurbaşkanı Erdoğan 22 Mart 2017 tarihinde Anadolu Yayıncılar Derneği üyelerine hitap ederken;

“Hapisteki gazetecilerin listesini verin diyoruz, katilden çocuk istismarcısına kadar herkes var. 144’ü terör, 4’ü adi suçlardan içerde” dedi.

Bu sözler karşısında dosyamıza sadece bir göz atılması bile çok şey anlatıyor.

17 Haziran 2017’de Huber Köşkünde, medya temsilcilerine verdiği iftar yemeğinde ise;

“Özgürlük dediğiniz şey, sınırsız hürriyetin olduğu bir şey değildir. Özgürlüklerin de bir sınırı vardır. Bugün ülkemizde, mesleğini gazeteci olarak ifade ederek cezaevinde bulunan 177 kişiden sadece 2’si sarı basın kartı sahibidir. Bu 177 kişiden biri cinayet suçundan, diğerleri de terör örgütleriyle olan ilişkileri sebebiyle cezaevinde bulunuyor. Bunu öyle bir dezenformasyonla batı dünyasına bildiriyorlar ki batı dünyası da alıyor onu da bizim önümüze geliyor” diyor.

Hâlbuki tutuklu sanıklardan 6’sı, tutuksuzlardan da 3’ü olmak üzere, sadece bu dava dosyasında yargılananların 9’u sarı basın kartı sahibidir. Kaldı ki gazetecilik, sadece sarı basın kartı sahibi olmakla yapılan bir meslek değildir.

İstanbul 25. Ağır Ceza Mahkemesinde yargılanan gazetecilerden 13’ü hakkında savcı tahliye kararı verilmesini ister. Mahkeme 21 kişinin tahliyesine karar verir. Savcılığın yaptığı itiraz üzerine 8 kişi tutuklanır. Tahliyelerine karar verilen 13 kişi, tahliye edilmeden, o gece, yeni bir soruşturma başlatılarak gözaltına alınıp tutuklanırlar. Tahliye mütalaasında bulunan savcı ile tahliye kararı veren Heyet üyeleri açığa alınırlar. Halleri nicedir takip edemedim.

Adana 11. Ağır Ceza Mahkemesinin kararını bozan Gaziantep Bölge Adliye Mahkemesi 3. Dairesi başkanı Zafer Yarar bu görevden alınıp Kayseri’ye hâkim olarak; bozma yönünde oy kullanan üye hâkim Mustafa Tosun, İstanbul’a düz hâkim olarak atanmış. Karara muhalif olan Bayram Korkmaz ise Mahkemenin başkanlığına getirilmiştir.

Mesleklerine iade edilmek için açlık grevine başlayan Nuriye Gülmen ve Semih Özakça, grevin ilerleyen günlerinde gözaltına alınıp tutuklanarak cezaevine konuldular. Açlık grevi herkesin gözleri önünde günlerce sürerken gözaltına alınıp tutuklanmayı haklı-makul görecektir hiçbir mazeret yoktur.

Hukukun geldiği nokta budur.

Bilmem tehlikenin farkında mısınız?

Ben farkındayım.

Hem hâkimler-savcılar için hem sanıklar için hem kendim için.

Hem de hukuk ve Türkiye'nin geleceği için.

Peki, bu durumda hâkimler nasıl karar verecekler?

Kararları beğenilmezse ne olacak?

Beğenilecek şekilde mi karar verecekler?

Beğenilmeyecek şekilde karar verirlerse akıbetleri ne olacak?

Bu durumda sanıklar kime, neye, nasıl güvenecekler?

Adalet duygusunun kalmadığı, hukukun, adaletin yok olduğu bir toplumu bekleyen kaosun yaratacağı tahribatın tamir edilebilmesi mümkün mü?

Mümkünse nasıl?

Zamanın koşullarının, ruhunun bizleri getirdiği nokta budur. Bu koşulları ve ruhu reddediyorum. Kabul etmiyorum. Bu koşullara ve ruha karşı çıkıyorum, karşı çıkmaya devam edeceğim.

İnsanların “CESARET HAKKI” vardır. Ben bu hakkımı sonuna kadar kullanacağım. Elbette herkesten bu hakkı kullanması istenip, beklenemez. Ama bazı kişiler için bu “HAK” bir “GÖREV”dir. Bu görevleri yerine getireceklerin başında da hukukçular ve gazeteciler gelir.

Davetim onlardır. “Cesaret hakkını” kullanmaktan çekinmesinler.

Cumhuriyet Gazetesi bu “cesur olma hakkını” kullanan gazetelerden biridir. Çekinmeden sözünü söyler. Objektif ve bağımsızdır. Aydınlanmadan yanadır. Aydınlanma ve söz söyleme uğruna çok bedeller ödemiştir.

Bu uğurda mücadele eden Uğur Mumcu, Ahmet Taner Kışlalı, Muammer Aksoy, Bahriye Üçok bu nedenle hedef alınmış ve katledilmiştir.

Geçmişte de Cumhuriyet Gazetesinin birçok yazarı gözaltına alınmış ve tutuklanmıştır.

Yakın zamanda da Cumhuriyet Gazetesi yazarları hedef olmaktan kurtulamadı. Cumhuriyet Gazetesini geçmişte kimler hedef aldıysa bugün hedef alanlar aynı zihniyet dünyasının değişik versiyonlarına sahip olanlardır. Cumhuriyet Gazetesini kendileri gibi düşünmediği, kendi karanlık düşünce ve icraatlarını deşifre ettiği, bunlarla mücadele ettiği için kin besleyenlerdir.

Cumhuriyet Gazetesinin yöneticileriyle bazı yazarlarını aynı anda gözaltına alıp tutuklayarak siyasal operasyonla susturmak isteyen siyasal irade aklını başına alarak İŞİD ile düştüğü aynı çizgiden bir an önce kurtulmalıdır.

Bahsettiğim Abdulkadir Masharipov'dur.

Yılbaşı gecesi onlarca kişiyi katleden IŞİD militanı. Aslında o gece Cumhuriyet Gazetesini havaya uçurarak toptan yok etmek istiyor. Üstündeki eleman Ebu Cihad'ın gönderdiği “bu saatte orada kimse olmaz” mesajı üzerine Cumhuriyet Gazetesinde katliam yapmaktan vazgeçiyor.

Abdulkadir Masharipov'dan iddianameye dönersek; Cumhuriyet Gazetesini susturma ihtirası açık hukuka aykırılıklarla, siyasal bir doküman olarak dayandığı soruşturma evraklarıyla karşımıza dikiliyor.

OPERASYONUN BAŞLAMASI

Bu operasyon 30. klasörde yer alan 18/08/2016 tarihli “RESEN SORUŞTURMA BAŞLATMA TUTANAĞI” ile Savcı Murat İnam tarafından başlatılmış. Salt bu tutanak bile neredeyse tek başına soruşturmanın siyasallığını, soruşturmanın hukuka aykırılığını, yargının nasıl siyasal iktidarın kılıcı haline geldiğini ortaya koymaya yeterli, önemli işaretler taşıyor.

Tutanak şöyle;

“Bazı basın yayın organlarında çıkan köşe yazıları ve haberlerde Cumhuriyet Gazetesinin PKK ve FETÖ/PDY terör örgütleri tarafından ele geçirildiği, gazetenin bu örgütlerin menfaatleri doğrultusunda çalıştığından bahsedildiği, 15 Temmuz 2016 tarihinde asker kıyafetli bir grup tarafından hükümeti devirmeye çalışan darbe teşebbüsünün gerçekleştiği, darbe teşebbüsünde bulunan grubun kendisini “Yurtta Sulh Konseyi” olarak adlandırdığı, Cumhuriyet Gazetesinin 13/07/2016 tarihli nüshasında Aydın Engin köşe yazısında “Cihanda Sulh Peki Yurtta Ne” başlıklı köşe yazısının yayınlandığı, Cumhuriyet Gazetesi yöneticilerinin silahlı terör örgütleri PKK ve FETÖ/PDY terör örgütleri ile bağlantıları bulunduğu şüphesi bulunduğu, bu şüphenin soruşturma açmak için yeterli olduğu kanaatine varıldığından resen soruşturmaya başlanmıştır.”

Tutanak ve tutanak başlığında soruşturmaya resen başlandığı yazılı ise de kimse buna inanmasın.

Savcı Murat İnam, henüz soruşturmanın başında bile herkesi kandırmaya kalkıyor. Bu operasyona ve Savcı Murat İnam'ın FETÖ davası sanığı olmasına ilişkin olarak bakın dönemin Adalet Bakanı Bekir Bozdağ, basına yansıyan 03/11/2016 tarihli konuşmasında ne demiş;

“Bir davada yargılanan kişiye bu soruşturmanın verilmesini talihsizlik olarak görüyorum. Keşke böyle bir görevlendirme yapılmıyaydı daha iyi daha doğru olurdu. Çünkü bu, tartışmalara zemin hazırladı, buna gerek yoktu. Başka birisi pekâlâ yapabilirdi. Bizim, savcılarını değiştirmek yetkisi ve görevimiz yok. O tamamıyla başsavcının işbölümü çerçevesinde yaptığı işler.”

Ne diyor Bakan?

Bu soruşturma Murat İnam'a VERİLMİŞ.

Böyle bir GÖREVLENDİRME yapılmış.

Heyetiniz ister soruşturmaya resen başladığını söyleyen Savcı Murat İnam'a, ister dönemin Adalet Bakanı'na inanabilir.

Tutanağa dönersek, tutanaktan çıkan sonuca göre operasyon şu nedenle başlatılmış;

1) Cumhuriyet Gazetesinin PKK ve FETÖ/PDY terör örgütleri tarafından ele geçirildiğinin anlaşılması iddiası,

2) Darbe teşebbüsünde bulunanların kendini “Yurtta Sulh Konseyi” olarak adlandırması ve Aydın Enginde 13/07/2016 tarihli köşe yazısında “Cihanda Sulh Peki Yurtta Ne” başlıklı bir yazı yazması...

3) Bu iki nedenle örgütlerle bağlantı bulunduğu şüphesi soruşturma açmak için yeterli kanaat oluşturmuş.

Heyetinizin dikkatini çekmek istediğim husus şudur: Savcı Murat İnam Cumhuriyet Gazetesine operasyon başlatmak için Aydın Engin'in yazısı dışında yayınlanmış başka bir haber ve yazıyı gerekçe olarak göstermemektedir.

Operasyon, bazı basın yayın organlarında çıkan köşe yazıları ve haberlere dayanarak başlatılmıştır.

Bu durumdan çıkan sonuca göre, operasyonun başladığı tarihe kadar Aydın Engin'in yazısı dışında Cumhuriyet Gazetesine karşı FETÖ ve PKK ile ilgili olarak operasyon başlatmaya elverişli hiçbir yazı ve haber yoktur. Olsaydı, Savcı İnam bazı başka basın yayın organlarında çıkan haber ve yazılara dayanarak operasyon başlatmazdı.

Operasyona başlamak için Aydın Engin'in “Cihanda Sulh Peki Yurtta Ne” başlıklı yazısı ile 15 Temmuz darbe girişiminde bulunanlar arasında ilişki kurabilmek, ancak yasa, hukuk ve de mantık ile bir irtibatın kalmamasıyla olanaklıdır.

Aydın Engin'in yazısı AKP'nin dış ve iç politikasını eleştiren bir yazıdır. AKP Hükümeti, barışa yönelmeyen politikaları nedeniyle eleştiriliyor.

Bu yazının başlığının operasyona başlamaya neden kaynak teşkil ettiğinin iddianamede açıklanması gerekirdi.

İddianamede böyle bir yola gidilmemiş.

İddianamenin 10. sayfasında;

“Son derece manidardır”

152. sayfasında;

“Dikkat çekici olduğu görülmüştür”

155-156. sayfalarında;

“Bu durumun basit bir tesadüf olarak değerlendirilemeyeceği açıktır”

269. sayfasında;

“Yazının başlığının tesadüf olamayacağı”

denilmekle yetinilmiş.

Ne manaya geldiği, neye dikkat çektiği, tesadüf değil ise nasıl bir şey olduğu açıklanmamış.

Bu başlık operasyona başlama nedeni olarak gösterildiğinden hepimiz için önemli. Ancak, iddianamede neden-sonuç bağlantısını içeren bir açıklama yapılmaması, operasyonun bu başlığa dayanmadığının göstergesidir.

Savcı Murat İnam’ın Basın Savcılığına yeni atandığını ileri sürerek, geldiği tarihten önce Cumhuriyet Gazetesinde çıkan haberleri/yazıları bilemeyeceğini ileri sürme imkânı yoktur. Çünkü resen operasyona başlama nedeni olarak gösterilen, diğer basın ve yayın organlarında çıkan yazı ve haberlerin tarihinin büyük bölümü de kendisinin Basın Savcılığına atanma tarihinden çok öncedir.

İddianamenin 172. Sayfasında, “Ulusal basında ve internet haber sitelerinde yer alan ihbar ve köşe yazıları” başlıklı bölümde sıralanan ve delil kabul edilen haber ve yazılardan sekizinin operasyon başlatma tarihi olan 18/08/2016’dan önceki tarihi taşıdığı görülüyor. Demek ki operasyona başlama nedeni olarak bu sekiz yazı ve haber esas alınmış.

Bunlar;

- Sözcü Gazetesi yazarı Oray Eğin’in, “Aşk Tesadüfleri Sever” başlıklı 22/11/2015 tarihli, operasyondan yaklaşık 9 ay önceki yazısı,
- Akın Atalay ile Alev Gürsoy Cimin’in yaptığı 26/12/2015 tarihli, operasyondan yaklaşık 7 ay önceki röportaj,
- ODATV’de “Fethullah Gülen HDP, CHP ve Cumhuriyeti buluşturdu” başlıklı, 30/01/2016 tarihli, operasyondan yaklaşık 6 ay önce çıkan yazı,
- Halil Berktaş’ın, Serbestiyet’te 01/03/2016 tarihinde, operasyondan yaklaşık 4 ay önce çıkan yazısı,
- Leyla Tavşanoğlu’nun 15/04/2016 tarihinde, Hakan Güngör Arşivi World Press’de operasyondan yaklaşık 3 ay önce yayınlanan röportajı,
- Şenol Çarıkçı’nın 30/07/2016 tarihinde, ODATV’de, “Darbeci Cemaatin Sevdiği Solcular ve Liberaller” başlıklı, operasyondan 19 gün önceki yazısı,
- Birgün Gazetesinde 15/08/2016 tarihli, operasyondan 3 gün önce, ancak Ocak 2016 tarihinde, yani yaklaşık 7 ay önce yapılan bir toplantıya ilişkin, “Cemaat Abant Toplantılarına Katılanlara Rüşvet Verdi” başlıklı iddiaya ilişkin haber,

- Bedri Baykam'ın ODATV'de, 16/08/2016 tarihinde, operasyondan 2 gün önce yayınlanan yazısı.

Bu sekiz yazı ve habere bakıldığında hiçbirinin PKK ile ilgili olmadığı hemen görülür.

O halde Savcının hem FETÖ hem de PKK nedenine dayalı olarak operasyona başlama nedeni bu yazı ve haberler olamaz. Ve bu neden, operasyona başlarken belirtilmediğine göre geriye tek seçenek kalıyor:

Operasyon başlarken FETÖ'nün yanına PKK'yı da ekleyerek toplumda yaratılmak istenen algı. Cumhuriyet Gazetesinin FETÖ ile ilintili olduğu algısının yalnız başına yaratılması yeterli bulunmamış buna PKK da eklenmiştir.

Ayrıca belirtmem gerekir ki bu tutanak operasyon tarihine kadar görev yapmış tüm basın savcılarını töhmet altında bırakmıştır. Cumhuriyet Gazetesi FETÖ ve PKK tarafından ele geçirilmiştir ancak bunun farkında değillerdir. Bu ele geçirmeyi operasyona başlayan Savcının yaptığı gibi diğer basın ve yayın organlarından dahi öğrenememişlerdir.

Neyse ki Basın Kanunu vardır. Ve bu Kanun savcılarını böyle bir töhmetten kurtardığı gibi, operasyona başlama tarihine kadar Cumhuriyet Gazetesinde çıkan haber ve yazıların suç teşkil etmediğini de göstermektedir.

Basın Kanunu'na göre gazeteyi basan matbaa, günü gününe bastığı gazetenin her nüshasını Savcılığa teslim eder. Teslim edilen gazetelere basın savcısı bakar, suç görüyorsa dava açar.

Demek ki 18/08/2016 tarihine kadar Cumhuriyet Gazetesinin hiçbir nüshasında, önümüzdeki iddianameyi hazırlamaya elverişli haber ve yazı yoktur. Vardır ama savcılar bunları umursamamıştır ya da görmemiştir denemez. Zira bazı haber ve yazılar nedeniyle FETÖ-PKK kapsamında değil ama diğer bazı suçlar nedeniyle soruşturma başlatıp açtıkları davalar olmuştur.

Tek istisna Can Dündar-Erdem Gül hakkında açılan davadır. Onu da Basın Savcılığı soruşturmamıştır.

Operasyonu yapma görevinin Basın Savcılığına bu operasyon için atanan Murat İnam'a verilmesinin bir nedeni, FETÖ davasında ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası istemi ile yargılanması nedeniyle iradesinin ipotek altında olması ise, diğer nedeni de kendinden önce görev yapan basın savcılarının şimdi suçlama konusu yapılan yazı-haberler nedeniyle FETÖ-PKK suçlaması ile soruşturma yapıp dava açmamış olmalarıdır.

Zira Cumhuriyet Gazetesine yapılacak operasyonu, yayın faaliyetine, gazetede çıkan yazı ve haberlere dayandırılmasını kaçınılmaz görmektedirler. Bir gazeteyi suçlamak ancak bu yolla mümkün olacaktır. Daha önce suçlama konusu yapılmayan haber ve yazıların şimdi suçlama konusu yapılması halinde sorulacak ilk soru, tabii ki "şimdiye kadar neden dava açmadın?" sorusudur.

Fakat soruşturmayı yürüten hangi savcı olursa olsun durum değişmez; soru yerli yerinde durmaktadır.

Savcı Murat İnam Resen Soruşturma Başlatma Tutanağında, operasyona 18/08/2016 tarihinde başladığını yazmışsa da, Cumhuriyet Gazetesine operasyon fikri aslında daha önceki bir tarihe dayanıyor, 29 Mayıs 2015 tarihine.

Bu tarih, Can Dündar'ın MİT Tırları ile ilgili haberinin Cumhuriyet Gazetesinde yayımlandığı tarihtir. O gün İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı olan Hadi Salihoğlu, yazılı basın açıklamasıyla, soruşturmanın başlatıldığını açıklamıştır. Haber, yetkililerin, insani yardım malzemesi taşıdığını söyledikleri tırların içinde silah olduğunu fotoğraflarıyla anlatmaktadır.

Siyasi iktidarın kin ve nefreti, yalanının ortaya çıkmasıyla tepe noktasına varmıştır. Ancak, operasyona hemen başlanmaz.

Tarihlere dikkatinizi çekiyorum. Mit Tırları ile ilgili haberin Cumhuriyet Gazetesinde yayımlandığı tarih 29 Mayıs 2015'dir. Aynı gün soruşturma başlatılmıştır. Can Dündar-Erdem Gül'ün İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından ifadeye çağrılıp tutuklandığı tarih ise 26/11/2015'dir. Yani, haberden 6 ay, 2 gün sonra. Oysa hükümeti devirmeye teşebbüs, casusluk gibi suçlamalar vardır.

Dava açıldığında ortaya çıkar ki yayımlanan haberden başka hiçbir delil dosyaya konulmamıştır. Nitekim Anayasa Mahkemesi dosyada haberden başka bir delil olmadığı için Can Dündar-Erdem Gül'ün tutuklanmasını hak ihlali sayar.

O halde Savcılık 6 ay ne beklemiştir?

Tıpkı bu operasyona başlamak için nasıl uygun zaman beklenmişse, o zaman da uygun siyasal ortam beklenmiştir.

Haberin çıktığı tarih olan 29 Mayıs 2015'den 1 hafta kadar sonra, 07/06/2015 tarihinde genel seçimler vardır. Seçimlerde, AKP beklediği sonucu alamaz. Hedefte tekrar seçim vardır. Savcılık bu sırada hala beklemektedir. 1 Kasım 2015'de seçim tekrarlanır ve AKP beklediği sonucu alır. Seçimlerden 25 gün sonra da Can Dündar-Erdem Gül ifadeye çağrılır ve tutuklanırlar.

Dosyada haberden başka delil yok diyen Anayasa Mahkemesi'nin kararından sonra, Can Dündar-Erdem Gül, 26/02/2016 tarihinde, 14. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından tahliye edilirler.

Recep Tayyip Erdoğan, Anayasa Mahkemesinin kararına karşı "TANIMIYORUM", "UYMUYORUM"; 14. Ağır Ceza Mahkemesinin verdiği tahliye kararına karşı ise "Mahkeme uymayabilirdi", "Öyle bırakmam onu" der. Öyle bırakmayacağı Can Dündar'dır.

Başka bırakmayanlar da vardır. Hem bizi hem Can Dündar'ı.

Bırakmayanlar arasında iddianameyi düzenleyen savcılar da yer aldığı anlaşılıyor. İddianamenin 139. sayfasında savcılar, Can Dündar-Erdem Gül hakkında TCK 329/1. madde uyarın-

ca mahkûmiyet kararı verildiğinden, terör örgütüne üye olmaksızın bilerek ve isteyerek yardım etme suçu ile ilgili olarak tefrik kararı verildiğinden bahsediyorlar. Ancak, mahkûmiyet kararı ile ilgili olarak dosyanın Yargıtay'da olduğundan, kesinleşmediğinden bahseden yok. İddianamenin başında, çeşitli yerlerinde, AIHM, AYM, Yargıtay, Mahkeme kararlarından bahseden savcıların, Can Dündar'ı ilgilendirdiği halde ağızlarına almadıkları karar, Anayasa Mahkemesi'nin kararıdır. Anlaşılan, hukukçu olarak bu memleketin tepe noktasındaki Mahkemenin, Anayasa Mahkemesinin kararını onlar da "TANIMUYORLAR", "UYMUYORLAR"...

Savcıların hukuka bakışlarındaki hukuksuzluk, iddianamenin 131-140. sayfalarında devam edip gidiyor. Savcılar Can Dündar'ın, Basın Yasası'ndaki 4 aylık dava süresine takılmış çok sayıda eski yazısını delil olarak dosyaya koymuşlar.

ALGI OPERASYONU

İddianamede, Cumhuriyet Gazetesinin özellikle 2013 yılından sonra manipülasyon ile insanları etkileme, yönlendirme ve zihin karıştırma yoluna gittiği iddia edilmişse de bu yolu seçenin Cumhuriyet Gazetesi değil, Cumhuriyet Gazetesine operasyon düşünüp hayata geçirenler olduğunu soruşturma dosyası ele vermektedir.

Cumhuriyet Gazetesinin FETÖ ile ilişkilendirilmesine akli başında hiç kimse inanmaz. Böyle bir ilişkilendirmeye Cumhuriyet Gazetesinin ve çalışanlarının pratikleri engeldir. Bu nedenle sanki daha inandırıcı olacakmışçasına FETÖ suçlamasının yanına daha başlangıçta PKK, giderek DHKP/C ile ilişkili suçlamalar da eklenmiştir.

Bu doğrultuda:

- 18/08/2016 tarihinde Savcı Murat İnam tarafından MASAK'tan FETÖ-PKK kapsamında inceleme istenmiştir.
- MASAK'tan gelen, 24/08/2016 tarihli İnceleme Raporu bu doğrultuda olmuştur. (2. Klasör)
- 14/10/2016 tarihinde bilirkişi seçilen Ünal Aldemir'in düzenlediği 24/10/2016 tarihli Rapor'un sonuç bölümünden anlaşılacağı üzere SADECE FETÖ ile irtibat kuran bir rapor oluşturulmuştur. (30. Klasör)
- 03/10/2016 tarihinde İstanbul 10. Sulh Ceza Hâkimliğinden HTS kayıtlarının elde edilmesi için karar, FETÖ-PKK kapsamında istenmiştir. (30. Klasör)
- Basın Savcılığı tarafından gözaltı kararı 30/10/2016 tarihinde FETÖ-PKK kapsamında verilmiştir. (2. Klasör)
- TEM'in düzenlediği 04/11/2016 tarihli 515 sayfalık fezlekede, FETÖ-PKK bağlantısı ile ilgili görüşler yer almıştır. (7-8. Klasörler)
- Nihayet 5 Savcının imzasıyla (Zafer Koç, Mehmet Akif Ekinci, Hasan Yılmaz, Murat İnam, Özgür Metin) FETÖ-PKK kapsamında tutuklama istenmiştir. (2. Klasör)

- İstanbul 9. Sulh Ceza Hâkimliği tarafından, 05/11/2015 tarihinde FETÖ-PKK kapsamında tutuklama kararı verilmiştir. (2. Klasör)

Soruşturma bu kapsamda yürütülmüşken, iddianamede birdenbire DHKP/C kapsamında da suçlama getirilmiştir. İddianamenin 252. sayfasında bu durum şöyle izah edilmeye çalışılmıştır:

“Her ne kadar şüphelilere birden fazla terör örgütüne yardım ettikleri isnadında bulunulması ilk bakışta çelişki gibi görünse de terör örgütlerinin farklı ideolojik yaklaşımlara ve tabanlara sahip olmasının, ortak bir düşman algısından hareket ettiklerinde eylemsel düzlemde, fikir ve irade birliği içinde hareket etmelerine engel olmadığı bilinmektedir. Silahlı terör örgütlerinin 15 Temmuz darbe girişimi öncesi ve sonrasında geliştirdiği ittifak ve koordineli hareket tarzı bir üste bağlı olduklarını göstermekte, ortak hedeflerinin Türkiye Cumhuriyeti Devleti ve Hükümetini yıpratmak ve yıkmak olduğunu ortaya koymaktadır. Bu sebeple terör örgütlerinden birine sağlanan destek aynı müşterek odağı tahkim etmektedir.”

Bu izah karşısında şu soruların akla gelmesi kaçınılmazdır:

- “Terör örgütlerinden birine sağlanan destek aynı müşterek odağı tahkim etmek” ise, başlangıçta neden DHKP/C kapsamında da suçlama getirilip araştırma istenmedi de hep FETÖ-PKK kapsamında kaldı?

- Ahmet Şık’ın tutuklanması FETÖ-PKK kapsamında iken iddianamenin 273. sayfasından anlaşıldığı üzere, neden FETÖ ile ilgili suçlama, “FETÖ’ye ilişkin deliller” olduğu halde kaldırılıp yerine DHKP/C suçlaması eklenerek değişiklik yapma ihtiyacı hissedildi?

- Ahmet Şık için yapılan bu değişiklik, 31/03/2015 tarihinde yaptığı haber ve 01/04/2015 tarihinde Cumhuriyet Gazetesinde yayınlanan haber nedeni ile ise bu haberler operasyon ve tutuklama tarihinde yayımlanmış olduğuna göre DHKP/C ile ilgili suçlama getirilmemiş olmasının mantığı neye dayanıyor?

- DHKP/C ile ilgili suçlama, Vakfın yöneticilerine karşı, bu görevleri nedeniyle ileri sürül-müşse, yönetici konumunda olmayanlara karşı da ileri sürülmesinin nedeni nedir?

- Haydi 31/03/2015 ve 01/04/2015 tarihli haberler nedeniyle Vakıftan sorumlu oldukları için Vakıf yöneticilerine, gazetede çalıştıkları için de yönetici konumunda olmayan yazarlara DHKP/C suçlaması getirildi diyelim. Peki, Cumhuriyet Gazetesinde o tarihte çalışmaya başlamamış olan kişi için DHKP/C suçlaması getirilmesinin mantığını kim, nasıl izah edebilir?

FETÖ, PKK, DHKP/C kapsamında suçlanmamız, iddianamenin 252. sayfasında yer alan, “Terör örgütlerinden birine sağlanan destek aynı müşterek odağı tahkim etmek” anlamına geldiği şeklindeki sözlerle izah edilecek kadar kolay olsaydı, hazırlık soruşturması evraklarına yansıyan ölçüde, bu örgütlerin birbirleriyle irtibatının ispatına çalışılmasına gerek kalmazdı.

FETÖ’ye destek, PKK’ya destek ise iddianamenin 36-59. sayfalarına yansıyan çaba beyhude demektir. Üstelik bu, hukuksal-yasal-mantıksal unsurlardan yoksun bir çabadır.

İddianamenin 36-40. sayfalarında yer alan tespitlerin, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı Anayasal Düzene Karşı İşlenen Suçları Soruşturma Bürosunun 2016/1632 sayılı iddianamesinden alındığı, iddianamenin 40. sayfasında italik ve bold harflerle yazılı. **Bir iddianamede yazılı tespitlerin başka bir iddianamede delil olarak gösterilmesi kabul edilemez. Çünkü iddianame, sadece “iddia”dır.**

İddianamenin yine 40. Sayfasında,

“Ayrıca Emniyet Genel Müdürlüğü Terörle Mücadele Daire Başkanlığının PKK/KCK ve FETÖ/PDY silahlı terör örgütlerinin ilişkisine dair hazırladığı raporda şu tespitlere yer verilmiştir”

şeklindeki başlık altında, 40-63. sayfalarda da bir çaba içerisine girilmiş. Ancak burada da konu edilenler, gözaltına alınan kişilerin ifadelerinden, hazırlık soruşturmalarından ibaret. Ayrıca önemle belirtmek gerekir ki bölüm başlığında yazıldığı gibi bir RAPOR mevcut değil. Rapor olmadığı halde başlığa rapor yazılması bir çarpıtmadır. Bu çarpıtmanın nedeni suçlama konusu tutarsızlığı giderme amacıyladır.

4. klasörde Savcı Murat İNAM tarafından Emniyet Genel Müdürlüğüne, 03/03/2017 tarihinde yazılan bir yazı var. Yazıda FETÖ-PKK silahlı terör örgütlerinin ilişkisini gösteren raporun tanzim edilerek çok ivedi gönderilmesi isteniyor. Emniyet Genel Müdürlüğü 15/03/2017 tarihinde bu yazıya cevap vermiş. (4. klasör)

Cevabı şöyle:

“Başkanlığımızda FETÖ/PDY ve PKK/KCK silahlı terör örgütleri veya diğer terör örgütleriyle ilişki veya irtibatı gösterir hazırlanmış bir rapor bulunmamaktadır.”

İstediği cevabı bulamayan Savcılık, 23/03/2017 tarihli yazısı ile bu kez İstanbul TEM’e yazı yazarak PKK-FETÖ bağlantısını gösterir, Emniyet Genel Müdürlüğü Terörle Mücadele Daire Başkanlığı tarafından hazırlanmış RAPOR’un gönderilmesini istiyor.

TEM’in gönderdiği ise bir RAPOR değil. Emniyet Genel Müdürlüğü TEM Daire Başkanlığının hazırladığı, 12/12/2016 tarihli bir tespittir. Terörle Mücadele Daire Başkanlığı bu nedenle ilk cevabi yazısında RAPOR yok demiştir. Çünkü bir rapor yoktur. Çünkü rapor ile tespit ayrı şeylerdir. Hal böyle iken, iddianamedeki tezin güçlendirilebilmesi için 40. sayfada hala tespite RAPOR denilebilmektedir.

Tüm bunlara FETÖ ile PKK arasında bir bağlantı olmadığını ispat için değil, iddianamedeki hukuka aykırılıkları, çarpıklığı ortaya koyabilmek için değiniyorum. Yoksa ne tek başına FETÖ kapsamında suçlanmamıza ne hem FETÖ hem de PKK ile birlikte suçlanmamıza ne de hem FETÖ hem PKK hem de DHKP/C ile birlikte suçlanmamıza aklı başında hiç kimse inanmamıştır.

Nitekim Silivri Cezaevinde karşılaştığımız durum buna güzel bir örnektir.

İstanbul 9. Sulh Ceza Hâkimliği hakkımızda tutuklama kararı verdikten sonra Silivri Cezaevine getirildik. Cezaevinde koğuşa konmamızdan önce hangi örgütten tutuklandığımızı sordular.

FETÖ ve PKK dedim.

İnfaz koruma memurları, “olmaz!” dediler.

Bizi cezaevinde muhafaza etmekle görevli infaz koruma memurları bile iki örgütten tutuklanmaya inanmadılar. Bir örgüt söyle dediler. İki örgütten tutuklandığımı söyledim, inanmadılar. İnanmaları için gözaltı işlemi sırasında bana verilen “Yakalama ve Gözaltına Alma Tutanağını” gösterdim. Yakalama olarak FETÖ/PDY, PKK/KCK sebebi yazılıydı. Sadece birini, önce yazılı olanı, FETÖ’yü seçip yazdılar.

Sorun böylece çözüldü!

Cumhuriyet Gazetesindeki Görevim:

Cumhuriyet Vakfının yönetim kurulu üyesiyim. Yenigün Haber Ajansı A.Ş.’de 2. derece imza yetkilisiyim. 1992 yılından buyana Cumhuriyet Gazetesinin aralıksız avukatlığını yapıyorum.

Operasyonun başlangıcında, Yenigün A.Ş.’nin 2. derece imza yetkilisi olmam nedeniyle hedef alındım. Bu suçlamanın delili evimde değil, İstanbul Ticaret Sicilinde mevcuttur. Bu delili, 31/10/2016 tarihinde sabaha karşı evime gelerek aramalarının sebebi topluma karşı bir gösteridir. Algı operasyonudur ya da 2. derece imza yetkilisi olmam suçlama için yeterli değildir. Evimde başka delil elde edilmek istenmektedir. Evimde herhangi bir delil bulunamayınca, suçlama 2. derece imza yetkilisi olmamdan ibaret kalmıştır.

İfademin alınması sırasında Vakıf yöneticisi olup olmadığım konusunda bir tereddüt olduğuna tanık oldum. Oysa Vakıflar Genel Müdürlüğündeki ve Ticaret Sicilindeki belgeler tek başına konumumu hem de kolayca ortaya koymaya yeterlidir.

Benim ifadem savcı Özgür Metin tarafından alındı. Bir savcıdan en başta beklenen, şüpheliye sorduğu soruların farkında olması olduğu sanırım tartışmasıdır. 04/11/2016 tarihli ifade tutanağına bakanlar ister üzülür, ister güler, ister ağlar. Tabi ister hukuk adına ister savcı Özgür Metin’in bulunduğu konum adına.

Savcılık tutanağında;

4. sayfada bana, “Yönetim kurulu üyeliğini yaptığınız Yenigün Haber Ajansı ve Yayıncılık A.Ş.” şeklinde başlayan sözcüklerle soru yöneltiyor.

5. sayfada beni yine Yenigün A.Ş.’nin yönetim kurulu üyesi olarak görmüş. 6-7-8-10. sayfalar da öyle.

Bir sonra gelen 11. sayfada beni, Yenigün A.Ş. başkanlığına terfi ettirerek sorusunu bu şekilde yöneltiyor.

Ben, Yenigün A.Ş.’nin yönetim kurulu başkanımıyım.

Bu sayfada iki yerde sorusuna, “Yönetim Kurulu Başkanlığını yaptığımız Yenigün Haber Ajansı ve Yayıncılık A.Ş.” diye başlıyor.

12. sayfada başkanlığıma devam ettiriyor.

13. sayfada ise başkanlık makamından düşürerek, beni tekrar Yenigün A.Ş.’nin yönetim kurulu üyesi olarak görüyor.

14. sayfada yine Yenigün A.Ş.’nin yönetim kurulu üyesiyim.

16. sayfa ise daha çarpıcı. Savcının satır aralığı vermeden sorduğu 1. soruda Yenigün A.Ş.’nin başkanımı, 2. soruda yönetim kurulu üyesi.

17. sayfada sadece Yenigün A.Ş.’nin yönetim kurulu başkanımı.

19. sayfada tekrar, sadece Yenigün A.Ş.’nin yönetim kurulu üyesi.

21. sayfada Yenigün A.Ş.’nin yönetim kurulu üyesiyim.

22. sayfada tekrar, Yenigün A.Ş.’nin başkanı.

Ve nihayet Savcı, 23. sayfada doğruyu bulup peş peşe bana Cumhuriyet Vakfının Yönetim Kurulu Üyesi olduğum için soru soruyor. Savcı doğruyu buldu derken daha ileri gidiyor.

31. sayfada bana Cumhuriyet Vakfının Yönetim Kurulu Başkanı olduğumu söyleyerek soru soruyor. Ama yine 31. sayfada 8-10 satır aşağıda beni tekrar Cumhuriyet Vakfı Yönetim Kurulu Üyeliğine indiriyor.

34. sayfada her şeyi unutup sil baştan, beni tekrar, Yenigün A.Ş.’ne yönetim kurulu başkanı yapıp bu sıfatım nedeniyle soru soruyor.

Özgür Metin ne yaptığının, ne sorduğunun farkında mı sizce?

Operasyonu düzenlemesini bilenler, aslında hala en başta kendilerine düşen görevleri yerine getirmemiş durumdadır. İddianamenin 25. sayfasında “ŞÜPHELİLERİN GÖREVLERİ” başlığı altında sanıkların görevleri sıralanmış. Benim görevim bu kez doğru yazılmış. Ancak diğer bir kısım sanıklarınki hala yanlış.

İşte Heyetinizin kabul ettiği iddianame daha sanıkların görevlerinin ne olduğunu dahi doğru yazamamış bir iddianamedir.

İddianamenin üzerinde yükseldiği hukuksuzluklar sadece bundan ibaret değil.

Savcı Murat İnam, soruşturma sürecinde 3 bilirkişi seçmiş. Bilirkişilerden ikisinin ismi belli; Ünal Aldemir ve Abdullah Çiftçi. Bilirkişilerden Ünal Aldemir, açık kaynak araştırması yapıp rapor düzenlemiş. Diğerleri, Abdullah Çiftçi ise Vakıf seçimleri ile ilgili. 30. klasörde ikisine de yeminlerinin yaptırıldığına dair tutanak var. Tutanaklardan Savcı Murat İnam’ın her iki bilirkişiyi de RESEN seçtiğini anlıyoruz. CMK 64. maddeye göre bilirkişiler,

“İl Adli Yargı Adalet Komisyonu tarafından her yıl düzenlenen listede yer alan gerçek veya tüzel kişiler arasından seçilir.”

CMK 64/2. maddeye göre,

“Atama kararlarında gerekçesi de gösterilmek suretiyle”,

Adalet Komisyonu tarafından düzenlenen listelere girmeyenler arasından da bilirkişi seçilebiliyor.

CMK 64/3. maddeye göre,

“Kanunların belirli konularda görevlendirdiği resmi bilirkişiler öncelikle atanır.”

Bilirkişi atama tutanaklarında, bilirkişilerin resen atandığı yazıldığına ve Adalet Komisyonu listelerinde belirtilen kişilerin olduğuna dair bir bilgi olmadığına göre Savcı, neden bu kişileri bilirkişi olarak atadığının gerekçesini göstermek zorundadır.

CMK 64/2. madde böyle buyuruyor.

Savcının böyle bir açıklaması yok.

Bilirkişilerden sadece ikisinin, o da sadece adı ve soyadı yazılması suretiyle kimlikleri belli. Resmi bilirkişiler olup olmadıklarına dair bir bilgi yok. Uzmanlıklarının ne olduğu da belli değil.

3. klasörde yer alan ve 18/10/2016 ile 24/08/2016 tarihli iki adet MASAK Raporu’nu inceleyerek 20/12/2016 tarihli Bilirkişi Ön Raporu’nu hazırlayan bilirkişinin ise ne adı ne soyadı ne de uzmanlık alanı, Raporu’nda yer alıyor.

Bu Rapor’da akla, mantığa, hukuka sığmayacak, gerçeğe aykırı görüşler yazılıdır. Bilirkişi, para alışverişi yaptığım herkesin araştırılması gerektiğini söylüyor. Oysa birisine havale/EFT yaparken özellikle avukatların gönderme sebebini yazma gibi bir alışkanlıkları vardır. Gönderme sebebi yazılmazsa; karşı taraf, gönderilen paraya ilişkin bir def’i ileri sürdüğünde, ispat yükü gönderene düşer. Bu nedenle, havale/EFT gönderimlerinin neredeyse tamamında gönderme sebebim yazılıdır. Bunun öğrenilmesi de yapılacak çok küçük bir araştırma ile mümkündür. Bu yapılmadan, gönderdiğim ve aldığım tüm havale/EFT’leri kuşkulu saymak ancak marazi bir yaklaşımın ürünü olabilir. Ya da suç yüklemek KASTININ ÜRÜNÜ...

Bu Bilirkişi, Raporu’nu Savcılığa sunarken yazdığı üst yazıda, her ne kadar 02/11/2016 tarihli Bilirkişi Görevlendirme Tutanağı ile resen bilirkişi olarak tayin edildiğini belirtmişse de cezai koşullarında yapabildiğim kadarıyla mümkün olan incelememde böyle bir tutanağa rastlamadım.

CMK 69. maddeye göre, bilirkişilerin adlarının ve soyadlarının, engel sebepler olmadıkça ret hakkına sahip olanlara bildirilmesi gerekir.

Savcılıkta ifade verdiğim esnada, bilirkişi raporlarına dayanarak tarafıma yöneltilen sorulardan, bilirkişi olarak nitelendirilenlerin, bilirkişi olarak değil de Savcılığın iddialarını güçlendirmek üzere görev yaptıklarını anladım.

Bu nedenle, gerekirse CMK 69. maddede belirtilen ret hakkımı kullanabilmek için, cezaevinden yazdığım 26/12/2016 tarihli, 3. klasörde bulunan dilekçemde; Savcılıktan, bilirkişi isimlerinin tarafıma bildirilmesini istedim.

Savcılık 29/12/2016 tarihinde, 668 Sayılı KHK 3/1-l maddesi gereğince soruşturma dosyasında kısıtlılık kararı verilmiş olması nedeniyle istemimin uygun görülmediğini bildirdi. (3. klasör)

Bu karara karşı 04/01/2017 tarihli, 4. klasörde mevcut dilekçeyle acele itirazda bulundum. İtirazımda, CMK 69/2. maddedeki “engel sebep” nedeniyle bir reddin söz konusu olmadığını, ret sebebimin 668 Sayılı KHK’nin 3/1-l maddesine dayandığını, oysa bu maddede kısıtlama yetkisinin hâkim dışında savcıya verildiğini ve KHK’nin bu hükmünün, CMK 153/3. maddesindeki şüphelinin ifadesini içeren tutanak ile bilirkişi raporları ve adı geçenlerin hazır bulunmaya yetkili oldukları diğer adli işlemlere ilişkin tutanaklar hakkında uygulanamayacağına ilişkin hükmü ortadan kaldıramayacağını dile getirdim.

Kaldı ki talep edilen sadece bilirkişilerin isimleri idi.

İstanbul 7. Sulh Ceza Hâkimliği, 4. klasörde bulunan 05/01/2017 tarihli kararıyla,

“Kısıtlılık kararının bilirkişilerin isimlerinin bildirilmesini de kapsadığı, dolayısıyla dosyada CMK 153 ve 668 sayılı KHK hükümleri gereğince kısıtlılık kararı olduğu, işin önemi ve mahiyeti nazara alınarak bilirkişilere baskı yapılabileceği, isimlerinin bildirilmesinin soruşturmanın selametini tehlikeye atacağı anlaşılmakla”

diyerek itirazımın reddine karar verdi.

Diyelim, cezaevindeyken bilirkişilere baskı yapma imkânına sahip oldunuz, artık dosyada mevcut olan raporlar değiştirilemeyeceğine göre bilirkişilere baskı yapılması nasıl bir sonuç doğurabilir?

Baskı, verilmiş raporları ortadan kaldırabilir mi?

Kısıtlılık kararı nasıl olur da bir ismi kapsayabilir ve kanunlarla kişilere verilmiş bir hakkın ortadan kaldırılmasına yol açabilir?

İşte bu da dosyadaki örnek hâkim kararlarından biridir.

Savcı Murat İnam’ın, bilirkişileri atarken aldığı yasaya aykırı tutum, bilirkişi raporlarının içeriğine girip tartışılmasının önüne geçmiştir.

Bu nedenle, artık önemli olan bilirkişi raporlarının içeriklerinden ziyade bilirkişilerin seçiliş yöntemleridir.

Bilirkişilerin, kanunla belirlenmiş şekilde uzmanlık alanlarına ilişkin inceleme yaparak rapor düzenlemek için değil de Savcının tezlerini güçlendirmek için rapor hazırladıkları görüşünü sağlamlaştıran en önemli husus bu seçilme yöntemidir.

CMK'nın 64. maddesi bunca düzenlemeyi boşuna yapmamıştır. Getirilen düzenleme, tamamıyla konusunda uzman olacak, tarafsızlığı hakkında şüphe duyulmayacak bilirkişilerin raporlarıyla, aydınlatılması istenilen konulara ışık tutulmasına yöneliktir.

Bilirkişi raporlarının bu haliyle kanuna aykırı olarak elde edildiği açıktır.

Anayasanın 38/6. maddesine göre “Kanuna aykırı olarak elde edilmiş bulgular delil olarak kabul edilemez.”

CMK 206/2. maddeye göre delil, kanuna aykırı olarak elde edilmişse reddolunur.

CMK 217/2. maddeye göre, yüklenen suç, ancak hukuka uygun bir şekilde elde edilmiş her türlü delille ispat edilebilir.

CMK 289/1-i maddesi hükmün hukuka aykırı yöntemle elde edilen delile dayanmasını hukuka kesin aykırılık hali saymıştır.

Sonuç olarak dosyadaki bilirkişi raporları CMK 206, 217, 289. maddelerde belirtilen nedenlerle kanuna/hukuka aykırı şekilde elde edildiklerinden reddedilmelidirler.

VAKIF SEÇİMLERİ

Bozuk saat bile günde en az iki kez doğruyu gösterir derler. İddianame de 102. sayfada doğruyu göstermiş ama bir kez.

O da yarım.

İddianamenin 102. sayfasında:

“Cumhuriyet Vakfıyla ilgili bir kısım işlemler hukuki ihtilaf niteliğinde olup konumuz dışında kalmakla birlikte...” denerek, iddianamedeki yarım doğru açıklanmış.

Ancak bundan sonra,

“Özellikle Vakfın 2013 yılından sonra gazetenin milli güvenliğe karşı manipülatif yayınlar yapacak şekilde değişikliğe uğraması nedeniyle Vakıf Yönetim Kurulu üyelerinin cezai sorumluluğunu açıklamak bakımından konunun ceza hukuku yönünden de incelenmesi gerekmektedir.” denerek, iddianamedeki normal hukuksuzluğa dönülmüş.

İddianamedeki bu yarım doğruyu tekrar ediyorum.

Hukuki ihtilafın ceza hukukunda hiçbir yeri yoktur.

YAYIN POLİTİKASI

İddianamenin “Yayın Politikası Değişimi ile Bağlantılı Diğer Göstergeler” başlıklı ve 168-225. sayfalar arasında yer alan 57 sayfadan ibaret bölümüne verilecek tek cevabın,

“Sana Ne!”

olduğunu düşünüyorum.

Gazetenin yayın politikasının değişip değişmemesi savcılarını değil, okuyucuları ilgilendiren bir husustur.

Ancak bu bölümde yer alan bir konuya değinmek istiyorum.

Diğer birçok yazı için de geçerli ama Aydınlik Gazetesi yazarı Hikmet Çiçek'in 31/10/2016 tarihinde, bizler gözüne alınır alınmaz yazdığı ve ulusalkanal.com.tr'de yayınlanan yazısı ile Oktay Yıldırım'ın 01/11/2016 tarihinde Aydınlik Gazetesinde yayınlanan yazısının bu bölüm başlığı altında yer almasının izah edilebilir hiçbir yanı yoktur.

Çünkü yazıların yayın politikasının değişimi ile ilgisi yok. Eğer ilgisi olsaydı gerek benim gerek Akın Atalay'ın, Cumhuriyet Gazetesinin binasına bomba atılması nedeniyle müdahil olunan Ergenekon davasının duruşması sırasındaki tutumlarımızla ilgili görüşler ifade edilmiş olmazdı.

Gözüne alınır alınmaz arkamızdan yazı yazan bu fırsatçı ve kafatasçı iki kişiyle mesleki faaliyetlerimi tartışacak değilim. Ama bu kafatasçılardan Hikmet Çiçek'in söylediklerine, kendimle ilgili olmasa da değinmeden geçemeyeceğim. Diyor ki:

“Gazeteci Mustafa Balbay'ı, 30 yıldan fazla çalıştığı Cumhuriyet Gazetesinden kovduran İcra Kurulu Başkanı Akın Atalay şimdi yurt dışında, firarda. İddiaya göre Türkiye'deki bütün pılısını pırtısını satıp öyle ayrılmış.”

Cümlede “iddia” sözcüğünün kullanılmış olması Hikmet Çiçek'i kurtaramaz. Eminim, utanmadan hala sokaklarda gezebiliyordur. İşte Savcının medet umduğu ve görüş diye suçlamaya dayanak yaptığı yazılardan birinde yer alan yaklaşım budur.

Cümlede adı geçen Mustafa Balbay'a gelince...

İddianamenin 129. sayfasında onun attığı tweet suçlamaya delil olarak gösterilmiş.

“Cumhuriyette FETÖ'cülükten Kürtçülüğe kadar her şey serbest, CHP milletvekilinin yazı yazması yasak”

Attığı tweet budur. Bu tweet savcıya göre örgüt bağlantımızı gösteriyormuş.

İddianamenin 247. Sayfasının “Sonuç ve Değerlendirme” kısmında:

“Dosyanın şüphelilerinden Can Dündar'ın 08/02/2015 tarihinde Cumhuriyet Gazetesinin genel yayın yönetmenliğine gelmesinden sonra, gazetenin yayın politikası radikal şekilde değişmiş, bu değişiklik basit editoryal tercihlerin ötesine geçerek, gazetenin FETÖ/PDY, PKK/KCK ve DHKP/C silahlı terör örgütlerinin amaçlarına hizmet eden...”

diyerek devam eden bölüm yer alıyor.

22. klasörde ise, Can Dündar'ın genel yayın yönetmenliğine atanmasına ilişkin, Cumhuriyet Vakfı Yönetim Kurulunun 2015/2 sayılı ve 09/02/2015 tarihli yönetim kurulu kararı mevcut. Bu atama kararında Mustafa Balbay'ın imzası var.

Savcı sanırım gazeteyi terör örgütlerinin amacına hizmet eden genel yayın yönetmenini seçen kişi ile gazeteyi Fetöçü'lük ve Kürtçülükle suçlayan kişinin Mustafa Balbay olduğunu atmış, unutmuş olmalı ki böyle bu tweeti delil olarak kabul edebilmiş, ileri sürebilmiş...

Tecrübeli cinayet bürosu komiserlerinin dediğine göre, cinayet işleyenlerin çoğu cinayet mahalline geri dönermiş. Bunun iki nedeni varmış. Cinayet mahallinde delil bıraktım mı, bunu fark eden oldu mu diye merak ederlermiş. Bir de cinayet mahallinde cinayet hakkında ne düşünüldüğünü öğrenip ona göre önlem almak isterlermiş.

Mustafa Balbay, 2 Haziran 2017 Cuma günü Silivri Cezaevinde beni ziyarete geldi. Milletvekilleri ziyarete geldiğinde, infaz koruma memurları koğuşun kapısına gelip "vekil ziyareti" diye bağırlar. Genellikle gelen vekilin kim olduğunu, adını bilmezler. Ben de 2 Haziran günü vekil görüşüne böyle çıktım. Görüşme odasında gelen vekilin Mustafa Balbay olduğunu görünce "seninle görüşmeyeceğim" diyerek geri döndüm.

Cinayet masasının tecrübeli komiserleri bu durumu nasıl yorumlar bilemedim.

Evet, Mustafa Balbay, 2 Haziran 2017 günü Silivri Cezaevinde beni, yani FETÖ/PKK ile ilişkilendirdiği kişiyi ziyarete geldi. İddianamede tweeti delil kabul edilen kişi budur; kabul edenler de işte bu savcılar.

İFADELERİNE BAŞVURULAN KİŞİLERİN İFADELERİNİN DELİL DEĞERİ

İddianamenin 225-239. sayfalarından 17 kişinin ifadesine başvurulduğu anlaşılıyor.

Bunlardan kimilerinin beyanlarına dayanarak isnat edilen TCK 220/7 maddedeki suçun oluştuğunu söylemeye olanak yok. Bu beyanlara dayanarak TCK 220/7. maddede tanımlanan suçun yanına dahi yaklaşamaz.

Bir kısım beyanlar ise hem yine isnat edilen suçun delili olacak nitelikte olmadığı gibi hem de kişilerin konuları nedeniyle itibar edilecek nitelikte değil.

Kimileri yaşamı boyunca Cumhuriyet Gazetesi ile kavga etmiş, görüş olarak tam karşı cephe de yer almış kişiler.

Kimileri ise Cumhuriyet Gazetesi ve yöneticileriyle mücadele içine girmiş, çıkar uyumsuzlukları yaşamış kişiler.

Bu 17 kişinin ifadelerinin göze çarpan tek ve en önemli özelliği, kişisel yorumlardan ibaret olması.

Oysa TCK 220/7. maddedeki suçun oluşabilmesi için yardım teşkil edecek fiilin ne olduğunun yorum olarak değil, somut olarak ortada olması gerekir.

Hiçbir ifadeye bu özellik yoktur. Bu nedenle de hiçbirinin suçlamaya dayanak yapılan fiili destekler bir yanı olduğu söylenemez.

Ama en önemlisi, bu kişilerin beyan ve yorumlarının tam tersini söyleyebilecek binlerce kişinin olduğudur.

CMK 178. maddeye göre bu binlerce kişinin ismini dilekçeme yazarak tanık olarak bildirmem, Heyet reddeder ise o kişileri hazır ederek dinletmem mümkün. CMK 178. madde hükmü böyle bir hak veriyor. Ama böyle bir yola gitmeyeceğim. Zira bu 17 kişinin ifadelerinin hiçbirinin hükme esas alınacak delil niteliğinde olmadığı Heyet tarafından da görülmesi gerektiği kanaatindeyim.

HAKKIMDA GETİRİLEN SUÇLAMA VE DELİLLER

Cumhuriyet Vakfı Yönetim Kurulu Üyesi ve Yenigün A.Ş.’nin 2. derecede imza yetkilisi olmam, 7 bylock kullanıcısı şüpheli şahıs ve haklarında FETÖ/PDY silahlı terör örgütünden dolayı soruşturma bulunan 6 kişiyle iletişim kaydımın bulunmasına iddiasına dayalı olarak TCK 220/7. madde uyarınca cezalandırılmam isteniyor.

Ayrıca güveni kötüye kullandığım iddiasıyla iki kez TCK 155/2. madde uyarınca cezalandırılmam isteniyor.

İddianamenin 75 ve 76. sayfalarında cep telefonu ile kimlerle irtibat kurduğum sıralanmış.

İddianamenin 242 ve 243. sayfalarında ise PKK ve FETÖ ile nasıl ekonomik ilişki içinde olduğum MASAK Raporu’na dayanarak yer alınmış.

İddianamenin 14. sayfasında bylock kullanıcısı ve FETÖ şüphelisi olan kişilerle iletişim kurmanın suçun delili olduğu şu şekilde açıklanmış:

“Emniyet Genel Müdürlüğü Kaçakçılık ve Organize Suçlar Mücadele Daire Başkanlığı ile İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Daire Müdürlüğü tarafından düzenlenen HTS ve bylock analiz raporları incelendiğinde; şüphelilerin görüştikleri kişilerin, FETÖ/PDY silahlı terör örgütü üyeleri olduğu gibi (Türkiye’nin çeşitli yerlerinde mukim); polis, öğretmen, müezzin, akademisyen, asker ve kamuda çalışan diğer meslek mensuplarına ait oldukları tespit edilmiştir. Her ne kadar günün sosyal ve ekonomik koşulları ile iletişim olanaklarındaki yaygınlık dikkate alındığında insanların birbirleriyle iletişim kurması normal görülebilecek ise de, farklı meslek grupları ve sosyal çevrelerden olan FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütü nedeniyle haklarında soruşturma yapılan tutuklu ya da firari öğretmen, polis, asker ve diğer kamu görevlileriyle sıklıkla görüşülmesinin hayatın olağan akışına uygun olmadığı gibi tesadüfî de görülemeyeceği açıktır”

İddianamedeki bu yaklaşıma karşı görüşülen kişilerin Türkiye’nin çeşitli yerlerinde değil de aynı yerde olması halinde durum değişir miydi, meslek grupları değişik değil de aynı olsaydı

farklı bir sonuca mı ulaşıldı, sıklığın kıstası nedir gibi sorularla başlayacak bir tartışmaya girmeyeceğim.

Bylock kullanıcısı olan ve FETÖ davalarında şüpheli konumunda olan kişilerden birçoğuyla kurduğum irtibatın nasıldığını ve nedenini belgeleriyle açıklayabilecek durumdayım.

Ancak bu yola girmeyeceğim. Çünkü ceza yargılamasındaki temel kural iddiayı ileri sürenin ispat etmesidir.

Telefonla aranmak, bir kişinin iradesine bağlı değildir. Kişi iradesinden bağımsız olarak herkes tarafından aranabilir. Arayan kişinin statüsünün önceden bilinmesine olanak yoktur.

Telefonla aranan kişi, arayan kişinin FETÖ şüphelisi olduğunu veya bylock kullanıcısı olduğunu bilemez. Bu durum aradığımız kişi için de geçerlidir. Aradığımız kişinin de bylock kullanıcısı olup olmadığı, FETÖ davasında şüpheli olup olmadığı bilinemez.

Bu tür iletişimlerin delil olarak kabul edilmesi mümkün değildir.

İletişim kurulan kişilerin anılan niteliklerinin bilinmesi, iletişim kurulan kişilerin FETÖ suçlaması sonucunda mahkûm olmaları da durumu değiştirmez. Çünkü iletişimin TCK 220/7. madde kapsamında bir yardım fiiline tekabül etmesi gerekir.

İçeriği bilinmeyen ve bilinemeyecek olan iletişimlerin TCK 220/7. madde kapsamında bir olguyu ispatlayamayacağı peşinen bellidir.

İddiayı ileri süren savcı, iletişimlerin TCK 220/7 kapsamında nasıl bir yardım teşkil ettiğini açıklamadan, salt iletişimi delil olarak ileri süremez. Sürerse hukuk, mantık dışı bir yaklaşım olur.

Bu tür delil ve yaklaşımlarla kişilerin suçlanması hukuka aykırı olduğu gibi aynı zamanda toplumda panik/kaygı uyandırıcıdır. Fertleri, kendilerini arayan veya aradıkları kişilerin bylock kullanıcısı veya FETÖ şüphelisi olup olmadıklarını bilme durumları olamayacağından, sırf bu iletişimleri nedeniyle, haklarında bir soruşturma başlatılması korkusu, kaygısı ile bırakmaya kimsenin hakkı yoktur.

Böyle bir yola girilmesi vahimdir. Ceza hukukunun temel ilkelerini alt üst edicidir.

Böyle bir yola girilmesi, böyle bir yola girilmesinin kabul edilmesi, Türkiye’de milyonlarca kişinin suçlanabilmesinin kapısının açılmasına izin verir. Milyonlarca kişi, her an suçlanma riski ve korkusu ile karşı karşıya kalır.

Ben artık tutuklu bir FETÖ sanığıyım. Tutuklanmadan önce çiğ köfte siparişi vermek için aradığım esnafı, meyve siparişi verdiğim manavı, balıkçıyı, üstelik sık sık aradım diye FETÖ şüphelisi olma korkusu ile karşı karşıya bırakmaya hiç kimsenin hakkı yoktur.

Soruşturma dosyasını hazırlayan Savcı Murat İnam, FETÖ sanığıdır. Yürüttüğü Savcılık görevi nedeniyle adliyede, bırakınız telefonla olmasını yüz yüze birçok iletişim kurmaktadır. Savcı, iletişim kurduğu kişileri, kendisi ile iletişim kurdu diye suçlayabilir mi? Buna nasıl

olanak yoksa, TCK 220/7. madde kapsamında iletişimler nedeniyle nasıl bir yardım fiili içinde olduğum tespit edilip ileri sürülmeden, bu iletişimin delil olarak kabul edilmesi hukuka, mantığa ve akla aykırıdır.

TCK 155/2. madde ile ilgili suçlama:

TCK 155/2. madde ile ilgili suçlama 08.03.2017 tarihli Teftiş Kurulu Raporuna dayandırılmış. Hakkımda TCK 155/2. maddenin 2 kez uygulanması istenirken, Teftiş Kurulu Raporu ne diyorsa doğru kabul edilerek iddianamede yer almış.

Ayrıntılara girmeden kısaca söylemek isterim Cumhuriyet Vakfının, batık olduğu iddia edilen Yenigün A.Ş.'ye para aktarması nedeniyle güveni kötüye kullanma suçu oluşamaz.

Cumhuriyet Vakfı, Yenigün A.Ş.'ye neden para aktarmış?

Vakfın amacı doğrultusunda Cumhuriyet Gazetesinin basılabilmesi için.

Bu durumda amaç dışı kullanım var mı?

Yok.

Yenigün A.Ş. batık mı?

Değil.

Çalışanların ücretlerini ödüyor mu?

Ödüyor.

Vergi borcu, sigorta borcu var mı?

Yok.

Cumhuriyet Gazetesini basmaya devam edebiliyor mu?

Ediyor.

Üstelik güveni kötüye kullanma suçunun oluşabilmesi için aktarılan parayı geri isteyen birinin olması gerekmez mi?

Gerekir.

Var mı böyle biri?

Yok.

Bu durumda suç oluşur mu?

Oluşmaz.

Cumhuriyet Vakfının Şişli'deki dairesinin düşük bedelle satılması nedeniyle güveni kötüye kullanma suçunun oluştuğu iddia ediliyor.

Vakfın Şişli'deki dairesi, ekspertiz kuruluşundan alınan raporla tespit edilen bedel üzerinden satılmış mı?

Evet, o bedel üzerinden satılmış.

Teftiş Kurulu, soruşturma sırasında ürettiği sözüm ona bilirkişi raporlarıyla dairenin düşük bedelle satıldığı ispata çalışıyor.

Peki daire satılırken, daire bedelini tespit eden bağımsız ekspertiz kuruluşu hangisi?

Vakıf Gayrimenkul Değerleme A.Ş.

Vakıf Gayrimenkul Değerleme A.Ş., Vakıfbank A.Ş.'nin bağlı kuruluşu mu?

Evet.

Bu durumda Teftiş Kurulu, kendi kurumu niteliğindeki bir şirketin daireye düşük bedel biçtiğini söylemiş olmuyor mu?

Oluyor.

Biz, daireyi düşük bedelle satarak, güveni kötüye kullanma ile suçlanmış oluyorsak Vakıf Gayrimenkul Değerleme A.Ş. görevlileri/yetkilileri hangi suçu işlemiş oluyorlar?

Teftiş Kurulu raporunda daireye düşük bedel biçenler hakkında bir suç duyurusunda bulunmuş mu?

Hayır, bulunulmamış.

Bize bu nedenle suç isnat eden iddianamede bu kuruluş hakkında bir soruşturma başlatıldığı söyleniyor mu?

Hayır, söylenmiyor.

Bu durumda, dairenin düşük bedelle satıldığı ve güveni kötüye kullanma suçunun oluştuğu iddiası ciddiye alınabilir mi?

Alınamaz.

Heyetiniz terör suçlarına bakmakla mı görevli?

Evet.

Güveni kötüye kullanma suçunun bilerek, isteyerek örgüte yardım etme suçu ile ilgisi var mı?

Yok.

Asliye cezalı bir suç neden heyetinizin önüne getirilmiş?

İş olsun, dosya dolsun diye.

Dosya ne kadar kabarık olursa, ne kadar fazla suç gösterilirse, istenen ceza miktarı ne kadar fazla olursa o kadar iyidir.

Kötülükte sınır var mı?

Yok.

İyi ki Cumhuriyet Vakfının camlarını kırmamışım. Yoksa savcılar, bu mantıkla, TCK 151. maddedeki nası ızrar suçunu da önünüze getirirlerdi.

İyi ki Gazetenin arabasıyla trafik kazası yapmamışım. Bu mantıkla, trafik suçunu da iddianameye yazıp önünüze getirebilirlerdi.

MASAK RAPORLARINA DAYANAN FETÖ VE PKK İLE İRTİBATLANDIRILMAM

MASAK Raporu'na dayanarak, FETÖ ve PKK ile irtibatlandırılmam da yine dosyada bol miktarda bulunan hukukun katline verilebilecek örneklerden biridir.

Bu bölüm iddianamenin 242 ve 243. sayfalarında yer alıyor.

1. Suçlama:

14/02/2004 tarihinden önceki dönemde E.D. (Erol Dora) isimli şahsın yanında yaklaşık 1 senelik çalışma kaydımın bulunduğu tespit edilmiş. E.D. daha sonra, (1 Kasım 2015 yılında, yani yaklaşık 12 yıl sonra) HDP'den milletvekili seçilmiş. E.D. hakkında MASAK araştırma yapmış. E.D, 20 işlemde toplam 66.000.TL'yi P.B.'ye (Pervin Buldan) göndermiş. P.B., MASAK tarafından hazırlanan değerlendirme raporuna göre, ... Haber Ajansının ortak ve yöneticisi imiş. Bu haber ajansının bazı yönetici ve üyelerinin terör örgütü KONGRA-GEL yapılanması ile ilişkili olduğu ifade edilmiş.

Görüldüğü gibi burada fiilim, yaklaşık 13 sene önce E.D.'nin yanında sigortalı olarak 1 yıl çalışmak.

MASAK Raporu'ndan ve iddianameden çıkan sonuca göre, 13 yıl önce E.D.'nin HDP milletvekili seçileceğini öngörmeliydim. Yetmez. E.D.'nin, P.B.'ye 20 işlemde 66.000-TL göndereceğini öngörmeliydim. Yetmez. P.B.'nin ... Haber Ajansı'nın ortağı olacağını öngörmeliydim; yetmez. P.B.'nin ortağı olduğu haber ajansında çalışacak olan bazı kişilerin KONGRA-GEL ile irtibat kuracağını bilmeliydim.

Yoksa, PKK ile irtibatlandırılabilirim. PKK ile irtibatım budur.

2. Suçlama:

26/03/2013 tarihinde A.K.G isimli şahıs hesabıma 4.619-TL. havale gönderir. Bu şahıs hakkında MASAK veri tabanında inceleme yapılır. Şahsın, 03/03/2014 tarihinde hâkim olarak göreve başladığı belirlenir. Bu şahıs, 17/10/2014 tarihinde S.B. isimi şahsa 1.020-TL gönderir. S.B.'nin mal ve para varlığı hareketleri 30.05.2015 tarihinde ÖSYM tarafından yapılan Adalet Bakanlığı Avukatlar İçin Adli Yargı Hâkim ve Savcı Adaylığı Yazılı Yargı Sınavı ve

Mülakatında başarılı olan hâkim adayı olarak atanan kişilerin kopya çektiklerine yönelik iddialara ilişkin olarak araştırılır. Sadece araştırma.

Buradaki fiilim ise hiç yok.

Sadece A.K.G. isimli şahsın hesabıma 4.619-TL havale göndermesi var. Banka hesabıma bu havalenin neden gönderildiği bellidir. Kötülük ruhta olursa bu havalenin gönderilme sebebi araştırılmaz. Oysa bunu öğrenmek banka kayıtlarında yapılacak kısa bir araştırmayla ortaya çıkar. Ama o zaman aleyhime gibi gösterilmek istenen bir husus tamamen ortadan kalkmış olur. Bu nedenle bu araştırma yapılmaz. Tabii az evvelki gibi, 1. maddedeki gibi bir mantıkla PKK ile bağlantı kurmaya kalkışanlardan böyle bir araştırmayı beklemek safdillik olur.

A.K.G. isimli şahsın hesabıma 4.619-TL göndermesinin nedeni şudur:

Müvekkilim Nevres Kutlay Mayruk'un boşandığı ve Mersin'de yaşayan eski eşine karşı, Barıköy 4. Aile Mahkemesinde, 05/12/2011 tarihinde nafaka artırımı davası açarım. Bu dava, 05/12/2012 tarihinde sonuçlanır.(Ek-1) Karşı tarafın avukatı davada A.K.G.'dir. Asıl alacak ve Mahkeme masrafları için ayrı ayrı icra takibi açarım (Ek-2,3). A.K.G. telefon açıp, müvekkilinin borcunu ödemek istediğini söyler ve borcu hesabıma yatırır. Ben de borcun ödendiğine ilişkin ibraname düzenleyip ya faksla ya da e-mail ile kendisine gönderirim. (Ek-4) Müvekkilimin payına düşen bedeli de 27.03.2013 günü müvekkilimin banka hesabına gönderirim.(Ek-5)

FETÖ ile ekonomik bağlantım budur.

3. Suçlama;

F.K 2012-2014 yılları arasında hesabıma 4 işlemde 3.160-TL. havale gönderir. F.K. hakkında MASAK veri tabanında inceleme yapılır. 16.03.2015 ile 17.06.2015 tarihleri arasında T.C. ... Üniversitesi Bornova Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi unvanlı firmada 3 ay çalışma kaydı bulunduğu tespit edilir. F.K. buradaki işinden, 17/06/2015 tarihinde ayrıldıktan sonra, Üniversite, 23/07/2016 tarihinde kapatılır.

Buradaki fiilim nedir? Hiç.

Öngörmem gereken, hesabıma havale gönderen F.K.'nın İstanbul'dan ayrılarak İzmir'e yerleşeceği ve 16/03/2015–17/06/2015 tarihleri arasında bir sağlık kuruluşunda çalışacağı, bu sağlık kuruluşunun da 23/07/2016 tarihinde FETÖ ile irtibatlı çıkacağıdır.

F.K.'nın 2012-2014 yıllarında hesabıma 4 işlemde, toplam 3.160-TL göndermesinin nedeni şudur: F.K. kadın doğum uzmanı doktordur. Doktorların katılımcı olarak yer aldığı internet sitelerine mesleki nedenlerle yazılan tartışmalara katılmaktadır. Ayrıca, o yıllarda yapılacak olan İstanbul Tabip Odası seçimlerinde başkan adaylarındandır. Yazdığı yazıları, sorun çıkmasın diye gözden geçirmemi ister.

Arkadaşlık hukuku nedeniyle, talep etmediğim halde, bu emeğim nedeniyle sembolik olarak ödemeler yapar. Daha sonra hakkında açılan bir davada da kendisini vekil olarak temsil etmişliğim vardır. (Ek-6)

FETÖ ile diğer ekonomik bağlantım da budur.

Heyetiniz bu iddialar karşısında ne düşünür, ne der şu an bilemem. Ama ben, bu iddiaları iddianameye yazabilen savcılara, hukuki açıdan diyecek bir şey bulamıyorum. Çünkü bu yaklaşımları delil, ekonomik bağlantı olarak ileri sürebilenlerin hukukla hiçbir ilgisi yoktur. Bu nedenle sadece İNSAF diyebiliyorum.

İddiayı ileri sürenin, iddiayı ispat edecek delilleri tespit etmeden ileri sürmesini engellemek için öngörülen “iddiayı ileri süren ispat etmek zorundadır” ilkesinin ne kadar doğru, ne kadar gerekli olduğunu, sanırım bu örneklerden daha iyi anlatacak örnekler az bulunur.

İddianamenin En Önemli İki Sayfası

İddianamenin en önemli, muhakkak dikkat edilmesi gereken bölümü 23. sayfa ile 143. sayfalarda yer alıyor.

Bu benim görüşüm değil. İddianamede imzası olan savcıların görüşüdür. Zira bu sayfalarda önemine işaret etmek için bold harflerle yazılan satırlar var. Koyu renklerle yazılması yetmemiş, büyük harflerle de yazılmış. Bu da yetmemiş satırların altı koyu çizgilerle çizilmiş. Üstelik satırlar italik. İddianamenin hiçbir yerinde bölüm başlıkları dışında böylesine öne çıkarılan başka tek satır yok.

İddianamenin 23. sayfasındaki bölüm şöyle:

“BAŞVURAN MAL SAHİBİ OLUP, BU KONUMU İTİBARIYLA DERGİNİNYAZI İŞLERİ YÖNETİMİNİ ŞEKİLLENDİRME HAKKINA SAHİPTİR. BU NEDENLE, HALK İÇİN BİLGİ TOPLANMASI VE DAĞITILMASI KONUSUNDA DERGİNİN YAZI İŞLERİ VE MUHABİR PERSONELİNİN ‘GÖREV VE SORUMLULUKLARI’ AÇISINDAN VEKÂLETEN SORUMLU OLUP, BU DA ÇATIŞMA VE GERGİNLİK DURUMLARINDA DAHA BÜYÜK ÖNEM TAŞIMAKTADIR DENİLMİŞTİR (Sürek v. Türkiye Başvuru no: 24735/94,08.07.1999). Dosyamız şüphelilerinden Cumhuriyet Vakfı yönetim kurulu üyesi olanların gazetenin genel yayın yönetmenini belirlemek suretiyle gerçekleştirdikleri güncel yayın politikası üzerindeki etkileri ve cezai sorumlulukları da bu karar doğrultusunda değerlendirilmelidir.”

Atıf yapılan AİHM kararı 1999 tarihlidir. Ben 1992 yılından sonra aralıksız olarak Cumhuriyet Gazetesinin avukatlığını yapıyorum. 1999 yılından sonra Cumhuriyet Gazetesinde yapılan yayınlar nedeniyle Vakıf yöneticisi olduğu için hakkında dava açılan tek bir kişi görmedim. Çünkü yoktur. (TMK 6. Maddedeki suçun niteliği, “sahiplik”, “tüzel kişi temsilcisi” kavramlarının neyi ifade ettiğini hatırlatmaya gerek olmadan)

1999 yılından buyana 17 yıldır Vakıf yöneticileri hakkında dava açmayan gelmiş geçmiş tüm savcılar görevlerini yapmadılar mı?

İddianamede böyle bir tezin ileri sürülmesi Vakıf yöneticileri hakkında dava açmayan savcılarının görevlerini ihmal ettikleri anlamına gelmez mi?

AİHM kararını baz alarak bu savı ileri sürenlerden biri iddianamede imzası bulunan ve Basın Savcılığında yeni göreve başlayan Yasemin Baba'dır. Diğeri ise Cumhuriyet Gazetesi iddianamesini düzenledikten sonra HSK'ya seçilen Mehmet Akif Ekinci'dir.

Bu durumda 1999'dan sonra Vakıf yöneticilerine de yayınlar nedeniyle dava açmayarak görevlerini ihmal eden gelmiş geçmiş tüm savcılar tedbirlerini almalıydılar. Yapacakları iş, önce Basın Kanununun 11. Maddesini ve 2/1 maddesini ileri sürmektir. Ardından,1999 tarihli Sürek&Türkiye kararından sonra, bu konu ile ilgili olarak Anayasa Mahkemesi'nin 2006/121 E., 2009/90 K. sayılı ve 18.06.2009 tarihli iptal kararına sığınmaktır. HSK'ya bile seçilebilen bir Savcının, iddianamemizde hiç gündeme getirip tartışmadığına göre, ya görmediği ya da gözlerden kaçırdığı bu karar, onları sorumluluktan kurtarabilir.

İddianamede en öne çıkan yer, 143. sayfada yer alıyor. Hikmet Çetinkaya'nın, Zaman Gazetesine yaptığı açıklamadan alıntı yapılmış. Bold, büyük harflerle ve altı çizili olarak öne çıkarılan bölüm şöyle: "Bana, Fethullah Gülen, 170 dava açmıştır. BEN, HİÇ BİR ZAMAN, YAZILARIMDA, GÜLEN HAREKETİ TERÖR ÖRGÜTÜ DEMEDİM, DİYEMEM. Ben, hukuku, demokrasiyi, insan haklarını savunuyorum."

Bu açıklamanın 31/10/2015 tarihinde yapıldığı da yazılı.

İddianame, Hikmet Çetinkaya'nın, Gülen Hareketi'ne terör örgütü demedim, demesinden suçlama çıkarmaya çalışmış. Ama aynı iddianame, Gülen Örgütü'nün ne zaman silahlı terör örgütü olarak kabul edildiğini 33. sayfada, 5. paragrafta şöyle açıklamış:

"Yukarıda tüm açıklamalardan da anlaşılacağı üzere FETÖ/PDY silahlı bir terör örgütüdür. Bu örgütün faaliyetlerini Milli Güvenlik Kurulu değerlendirip, çeşitli tarihlerde, bu örgütle mücadelenin devamı yönünde kararlar almıştır. Ayrıca çeşitli Mahkemelerce (Örneğin Erzinçan Ağır Ceza Mahkemesi 16/06/2016 tarih ve 2016/74-127 Esas-Karar sayılı kararı) açılan davalarda örgütün niteliği ön sorun olarak tartışılıp, FETÖ açıkça bir silahlı terör örgütü olarak kabul edilmiştir."

İddianameyi düzenleyenlerin kendileri Gülen Hareketi'nin 16/06/2016 tarihinde terör örgütü olarak kabul edildiğini söylerken, Hikmet Çetinkaya'dan 31/10/2015 tarihinde Gülen Hareketi'ne silahlı terör örgütü demesini beklemekte, demediği için de bundan Cumhuriyet Gazetesine yönelik olarak bir suçlama çıkarabilmektedirler.

Heyetinizin inanmak istediği iddianame budur. 274 sayfalık iddianamede koyu renklerle yazılarak, harfler büyütülerek, altı çizilerek en öne çıkarılan iki bölüm bunlardan ibarettir. Bu iki

bölüm aslında, suçlamada zirve yaptığını sanan savcılarının, suçlamada, suç yaratmadaki yeteksizliklerinin, suç yaratma kasıtlarının en çarpıcı biçimde görülüşü yerlerdir.

İDDİANAMENİN TCK 220/6, 220/7 ve 314/2. MADDELERE YAKLAŞIMI

İddianamenin 9. sayfasında, gazetenin terör örgütlerinin savunucusu ve kollayıcısı olduğı ileri sürülürken, aynı sayfada FETÖ'nün manipülasyon amaçları için Cumhuriyet Gazetesini seçtiğı söyleniyor.

11. sayfada “Terör örgütlerinin amaçlarına alet olacak şekilde yayın yaptıkları tespit edilmiştir” deniyor.

Terör örgütlerinin savunucusu ve kollayıcısı olmak ile terör örgütlerinin amaçlarına alet olmak, Türk Ceza Kanunu'nda karşılığı çok farklı olan fiilleri tanımlar.

Yine terör örgütleri tarafından manipülasyon amacıyla seçilmek de bambaşka bir durumun varlığına işaret eder.

Bunların bir arada ileri sürülmesi bir çelişkinin ve tespitite, suçlamada bir kararsızlık yaşandığının varlığına işaret eder.

Aslında soruşturmanın başından beri neyle, nasıl suçlanacağımız konusunda büyük tereddütler yaşandığı ortada.

Soruşturmaya sadece FETÖ/PKK irtibatı ileri sürülerek başlanması, daha sonra DHKP/C ile ilişkilendirme çabası, Soruşturmanın başında TCK 220/6 ve 220/8 kapsamında suçlandığımızın Savcılıkta ifade alınması sırasında ileri sürülmesi, Tutuklama kararı verilmesi istenirken TCK 220/7. maddesinin gündeme getirilip, ayrıca TCK 220/8'den kapı aralanması, tutuklama kararının sadece 220/6. maddeye dayandırılması. İddianame düzenlenirken suçlamamızın 220/7. maddeye göre getirilmesi hep bu kararsızlığın, bir anlamda da çaresizliğin göstergesi.

Sonunda, TCK 220/7. maddede karar kılınırken, 250-251. Sayfalarda, TCK 314, TCK 220/6 ve TCK 220/7. maddelere ilişkin açıklama ve tespitlerde bulunulmuş.

Ancak kararsızlığın, suçlamalardaki çaresizliğin ortadan kalktığı söylenemez.

251. sayfanın 2. paragrafında TCK 220/7. madde metninden yapılan alıntıdan sonra,

“Örgüt üyesi olmayan bir kişinin, bilerek ve isteyerek bir örgüte yardım etmesi, bu örgütün amaçları doğrultusunda FAALİYET göstermesinin yaptırımsız bırakılmayacağı, hatta bu kişilerin tıpkı örgüt üyesi gibi cezalandırılacağı belirtilmiştir”,

şeklinde görüşlere yer verilmesi bu kararsızlığın ve çaresizliğin göstergesidir. Cümlede geçtiğı ve ileri sürüldüğü gibi, TCK 220/7. Maddesi hem örgüte yardım edilmesini hem de örgütün amaçları doğrultusunda FAALİYET gösterilmesini barındırmaz. TCK 220/7. madde sadece örgüte YARDIM etmeyi düzenler.

Ceza Kanunu'nda örgüt adına FAALİYET göstermek diye bir suç yoktur.

Bu, faaliyette bulunmak şeklinde adlandırma isnat edilecek fiilin genişletilmesi, bollaştırılması, suçlamada kolaylık sağlanması için kasıtlı olarak seçilmiştir. Maddenin bu şekilde kıyas yapılarak uygulanmasının kabulü mümkün değildir.

Çünkü TCK 2/3. maddesine göre kıyas, ceza yargılamasında yasaktır. Bu maddeye göre, “Kanunların suç ve ceza içeren hükümlerinin uygulanmasında kıyas yapılamaz. Suç ve ceza içeren hükümler, kıyasa yol açacak biçimde geniş yorumlanamaz.”

İşte, örgüt için suç işleme fiiline, örgüt adına faaliyet göstermek demek ya da örgüte yardım fiiline, aynı zamanda örgütün amaçları doğrultusunda FAALİYET GÖSTERİLMESİNİ eklemek tam da TCK'nın 2/3. maddesinde belirtilen kıyas yasağına aykırı bir yaklaşımdır. Bu yorum, TCK'nın 2/3. maddesindeki kıyas yasağı duvarına çarpmak zorundadır.

Operasyonu yapanları kararsızlığı ve çaresizliğini kronolojik olarak sıralarsak:

Resen soruşturma başlatma tutanağında, Cumhuriyet Gazetesinin terör örgütleri tarafından ele geçirilmesi; Cumhuriyet Gazetesi yöneticilerinin terör örgütleri ile bağlantıları bulunduğu şüphesi ile operasyon başladığı belirtilmiştir. (30. Klasör)

Savcı Murat İnam'ın 30/10/2016 tarihinde İstanbul TEM'e yazdığı YAKALAMA kararında, soruşturmanın,

“TCK 220/6 ve 220/8. maddelerinde belirtilen, silahlı terör örgütlerine (FETÖ/PDY ve PKK/KCK) üye olmamakla birlikte, örgüt adına faaliyette bulunmak suçunu işlediklerine dair” soruşturma yürütüldüğü belirtilmiştir. (13. Klasör)

Savcılıkta ifade alma esnasında gözaltına alınma sebebinin, ifade tutanağının 3. sayfasından anlaşılacağı üzere TCK 220/6 ve 220/8 ile ilgili olduğunu söylemiştir. (14. Klasör)

Beş Savcının imzasını taşıyan 04/11/2016 tarihli tutuklama talebinde son sayfa 1. Paragrafta, “Örgüt hiyerarşisine dahil olmaksızın silahlı terör örgütlerine yardım ettikleri ve bu örgütlerin propagandasını yaptıkları...”

gerekçesiyle tutuklama talep edilmiştir. (2. Klasör) Yani suçu, suç işlemekten yardım etmeye çevirmişlerdir.

İstanbul 9. Sulh Ceza Hâkimliği 05/11/2016 tarihli tutuklama kararı verdiği sorgu zaptının 1. sayfasında:

“Silahlı terör örgütüne üye olmamakla beraber örgüt adına faaliyette bulunmak suçundan haklarında yürütülen soruşturma”dan bahsetmiştir.

Hâkimlik, yine sorgu zaptının 12. Sayfasında:

“... Şüpheliler hakkında silahlı terör örgütüne üye olmamakla beraber örgüt adına faaliyette bulunmaktan soruşturma”

yürütüldüğünden bahsetmiş, buna rağmen Hakimlik, sorgu zaptının 14. Sayfasında:

“İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının talebinin KABULÜNE” demiş fakat “Silahlı terör örgütüne üye olmamakla beraber örgüt adına faaliyette bulunmak suçundan”

tutuklama kararı vermiştir.(2. Klasör)

Hâkimlik, faaliyet nedeniyle tutuklama kararı vermişken, tutuklama müzekkeresine TCK 220/6. Maddeden, yani “örgüt adına suç işlemekten” bahseden maddeyi yazarak atıf yapmış, ancak fiili, “silahlı terör örgütüne üye olmamakla beraber örgüt adına faaliyette bulunmak” olarak tanımlayıp yazmıştır.

Bu hukuka aykırılık, tutukluluğun devamı kararı verilen tüm sulh ceza hâkimliklerinin kararlarında yer almıştır.

İddianamede ise yüklenen suç, TCK 220/7. madde olarak yani örgüte YARDIM olarak gösterilmiştir.

Görüldüğü gibi zihinler, örgüt adına suç işlemek, örgüt adına faaliyette bulunmak, örgüte yardım etmek arasında gidip gelmektedir. Bu kavramların hepsi farklı fiillere işaret eder. TCK’da farklı karşılıkları vardır. “Suç işlemek” ve “yardım etmek” fiili TCK’da tanımlanmışken, “örgüt adına faaliyet” TCK’da tanımlanmamıştır. Yani “örgüt adına faaliyet göstermek” diye bir suç yoktur.

Yukarıda değindiğim gibi TCK’nın 2. maddesinde belirtilen suçta ve cezada kanunilik ilkesi ile kıyas yasağı, örgüt adına suç işlemek ile örgüte yardım fiilinin/suçunun örgüt adına faaliyete çevrilmesine, genişletilmesine, faaliyet kavramından medet umulmasına izin vermez.

Bu ikircikli ve çaresiz tutumun nedeni ise şudur:

Tarafımıza örgüt adına suç işlemek fiili isnat edilemez. Operasyon düzenleyenlerin burada düştüğü bir açmaz vardır. Suç, unsurları kanunda tanımlanmış olan bir fiildir. Operasyonu düzenleyenler tarafımıza yüklenecek bir suç bulamamışlar, kanunda tanımlanmış bir fiil uydu ramamışlardır.

Bu nedendir ki soruşturma daha sonra örgüt adına suç işlemekten, tutuklama talebindeki YARDIMA, sonra tutuklama kararındaki örgüt adına faaliyete, iddianamede tekrar YARDIM’a çevrilmiştir.

İddianamede, TCK 220/7. maddeye karar kılınsa da TCK 220/7. maddede tanımlanan suçun da tarafımıza isnat edilmesi olanaklı değildir.

TCK 220/7. maddede tanımlanmış suçun maddi ve manevi unsuru örgüte bilerek ve isteyerek YARDIM etmektir.

Yardım, herkesin istediği gibi, istediği yöne çekebileceği bir kavram değildir.

YARDIM'ın ne olduğunun, TCK'da, temel ilkeler kısmında, 39. maddede belirtilmiş olması bu çekiştirmeyi engeller. Yardımın, temel ilkeler kısmında anlatılmış olması bir itiraz nedeni olamaz. TCK'nın başka hiçbir yerinde, yardım fiilinin tanımlanmamış olması, bu maddeye müracaatı zorunlu kılar.

TCK'nın 39. maddesinin 2. fıkrasında aynen;

“Aşağıdaki hallerde kişi işlenen suçtan dolayı yardım eden sıfatıyla sorumlu olur:

- a) Suç işlemeye teşvik veya suç işleme kararını kuvvetlendirmek veya fiilin işlenmesinden sonra yardımda bulunacağını vaat etmek,
- b) Suçun nasıl işleneceği hususunda yol göstermek veya fiilin işlenmesinde kullanılan araçları sağlamak,
- c) Suçun işlenmesinden önce veya işlenmesi sırasında yardımda bulunmak, icrasını kolaylaştırmak.”

denilmiştir.

Yardım edildiği iddia edilen FETÖ, PKK, DHKP/C örgütleri suça konu edilen, Cumhuriyet Gazetesinde yer alan haberler ve yazıların yayınlanmasından çok önce kurulmuş örgütlerdir. Suç işlemeye teşvik edilmeleri veya suç işleme kastlarının gazetede çıkan haber ve yazılarla kuvvetlendirilmesi söz konusu olamaz. Bu örgütlerin işledikleri fiilden sonra, bir gazetede çıkacak yazı ve haberlerle yardımda bulunulacağını vaat edilebilmesini söylemek ise abesle iştigaldir.

Bir haber ve yazı ile suçun nasıl işleneceği hususunda bu örgütlere, üstelik Türkiye çapında, günlük, herkesin okuduğu bir gazete ile yol gösterilebileceğini sanırsanız kimse aklından bile geçirmez.

Bir haber veya yazının, fiilin işlenmesinde kullanılan araçları sağlayabilmesi hayal dışı bir yaklaşımdır. Çünkü haber ve yazı, yürümez, koşmaz, yemez, içmez, araç bulup, taşımaz, barınma yeri sağlamaz, evinde yemek yedirmez, yol göstermez, giysi ve tedavi yardımında bulunmaz, örgüt mensupları arasında kuryelik yapmaz. Haber ve yazı, örgüt üyesine sim kart satın alıp veremez, örgüte ait bildiri dağıtamaz, örgüte ait malzemeleri muhafaza edemez.

Bu nedenlerle de yazı ve haberler suçun işlenmesinden önce veya işlenmesi sırasında, harekette bulunarak icrasını kolaylaştıramaz.

Bu nedenle atılı TCK 220/7. maddedeki suçun maddi ve manevi unsurunun gerçekleşmesine olanak yoktur.

TMK 5. MADDEYE GÖRE ARTIRIM İSTENEMEZ

İddianamenin 250, 251. sayfalarındaki yaklaşımlar ve bu yaklaşımlardan kalkarak 3713 Sayılı Yasanın 5. maddesine göre artırım istenmesi de yerinde değildir.

TCK 220/7. Madde,

“Örgüt içindeki hiyerarşik yapıya dahil olmamakla birlikte, örgüte bilerek ve isteyerek yardım eden kişi, örgüt üyesi olarak cezalandırılır...” hükmünü taşımaktadır.

Görüldüğü gibi madde, YARDIM edeni örgüt üyesi saymıyor, örgüt üyesi olarak cezalandırılacağını söylüyor. Yani verilecek ceza miktarını belirliyor.

220/7. madde, ceza miktarını belirlemek için sadece 314/2. maddeye atıf yapmıyor. TCK 220/2. maddeye de atıf yapıyor. Cezayı belirlemek için yapılacak atıf, yardım edilen örgütün silahlı terör örgütü olması halinde TCK 314/2’ye, terör örgütü olmaması, silahsız olması halinde TCK 220/2. maddeye oluyor.

TCK 220/7. maddenin, TCK 314/2. maddeye atıf yapması, İSNAT edilen fiili değiştirmiyor.

Fiil yine YARDIM olarak kalıyor, ÜYELİĞE evrilmiyor.

Aksi zaten düşünülemez. Zira TCK 220/7. maddeden yani YARDIM etmek fiilinden ceza verilebilmesi için örgüte üye olmamak şarttır.

Eğer, 314/2. maddeye yapılan atıfla, kişinin örgüt üyesi sayılacağı söylenirse TCK 220/7 ile hep 314/2. maddeye atıf yapıldığına göre artık, TCK 220/7. maddede belirtilen yardım fiili gibi bir suçun olmadığı sonucuna varılır. Bu nedendir ki TCK 220/7. madde ile 314/2. maddeye yapılan atıf, kişiyi ÖRGÜT ÜYESİ YAPMAZ, ÖRGÜT ÜYESİ GİBİ CEZALANDIRIR.

TCK 220/7. madde ile TCK 314/2. maddeye atıf yapıldığı, atfın yapıldığı 314. maddenin de TMK 3. maddede yer aldığı gerekçesi ile TMK 5. maddesine göre artırım yapılacağı söylenemez. Zira TMK 5. maddede hangi suçlar nedeniyle artırım yapılacağı belirtilmiştir.

TMK 5. maddeye göre, TMK 3 ve 4. maddelerde yazılı suçları işleyenler hakkında artırım yapılabilir. TMK 3. Maddede terör suçlarının neler olduğu sayılmış. Bunlar arasında TCK 220/7. madde yoktur. Yani terör örgütüne yardım edilmesi terör suçu sayılmamıştır. TMK 3. madde de, TCK 314. maddeye, yani terör örgütü kuranlara, yönetenlere, üye olanlara yapılan atıf vardır. 314. Maddede, YARDIM eden kişilerden bahsedilmediği için, YARDIM eden kişilerin TCK 314’deki ceza ile cezalandırıldığı gerekçesi ile TMK 5. maddeye göre artırım uygulanamaz.

Yine TMK 5. Maddenin, hangi suçlarda artırım yapılacağını göstermek için atıf yaptığı TMK’nın 4. maddesinde de TCK 220/7. maddede tanımlanan suç sayılmamıştır. Terör amacıyla işlenen suçların neler olduğunu açıklayan TMK 4. Maddede, 220/7. maddedeki suçun sayılmaması da TMK 5. maddeye göre artırım yapılamayacağını göstergesidir.

Ayrıca TMK’da terör suçlusunun kim olduğu 2. maddede açıklanmıştır. TMK 2. Madde, amaçlanan SUÇU İŞLEMESE DAHİ ÖRGÜTLERİN MENSUBU OLAN kişinin de terör suçlusunu sayılacağını söylemiştir. Yine 2. madde terör örgütü mensubu olmasa dahi ÖRGÜT ADINA SUÇ İŞLEYENLERİ DE TERÖR SUÇLUSU saymıştır.

Örgüt mensubunu unutmayıp, suç işlemese dahi terör suçlusunu sayan, terör örgütü mensubu olmasa da örgüt adına suç işleyen kişiyi terör suçlusunu sayan madde, örgüte YARDIM eden kişiyi terör suçlusunu saymayı unutmuş olamaz. Suç işleyeni ve suç işlemese dahi örgüt mensubu olan kişileri terör suçlusunu sayarken, örgüte yardım edenleri terör suçlusunu saymaması, örgüte YARDIM eden kişinin cezasının TMK 5. maddeye göre yarı oranında artırılmayacağını göstergesidir.

Yasa, YARDIM eden kişinin de TMK 5. maddeye göre cezalandırılmasını, cezasında artırımı yapılmasını isteseydi YARDIM edenler de terör suçlusunu sayılır derdi. Bunu dememesi, yazmaması için hiçbir engel yoktur. Bu durum, yardım eden kişinin TMK 5. maddeye göre cezalandırılmayacağına işaret eder.

Yine TCK 6/j maddede, tanımlar başlığı altında:

“Örgüt mensubu suçlu deyiminden, bir suç örgütünü kuran, yöneten, örgüte katılan veya örgüt adına diğerleriyle birlikte veya tek başına suç işleyen kişinin anlaşılacağı” belirtilmiştir.

Görüldüğü gibi, örgüte YARDIM eden kişi örgüt mensubu sayılmamıştır. Örgüte YARDIM eden kişinin örgüt mensubu sayılmaması da yardım eden kişiye TMK 5. maddeye göre artırımlı ceza verilmesinin önünde engeldir.

Ne TCK’nın 6. maddesi ne TMK 2,3,4,5. Maddelerinde, YARDIM eden kişi, örgüt mensubu, terör suçlusunu; YARDIM etme fiili de terör suçu ve terör amaçlı suç sayılmamışken TCK 220/7. maddenin TCK 314/2. maddeye yaptığı atıftan bahisle TMK 5. maddenin uygulanabileceğini söylemek tam da TCK 2. maddede belirtilen ve yasaklanan, kanunların suç ve ceza hükümlerinin kıyas yoluyla genişletilerek yorumlanmasıdır.

TCK 2. madde böylesi bir yoruma engeldir.

SAVCILIK İFADESİ

Savcı, ifademi alırken, hangi ülkelere gittiğimi sordu. Amerika’ya gidip gitmediğimi merak ediyordu sanırım. Amerika’ya gittim, ama Güney Amerika’ya. Kimileri gibi “din bezirgani” ziyaret etmedim. Arjantin’de, Buenos Aires’de, Plaza de Mayo Meydanı’na gittim. Arjantin diktatörünün uçaktan denize attığı kocularını, evlatlarını arayan annelerin toplandığı meydana.

Faşist Pinochet rejiminin katlettiği Şili’li devrimci halk ozanı Victor JARA’nın memleketinde ilk ziyaret ettiğim yerler, Nazım Hikmet’in dostu Pablo Neruda’nın müzeye çevrilen evleriydi.

Uruguay’da, parası en az ama dünyanın en zengin, önceki devlet başkanı PEPE’nin evini gördüm. Her ay aldığı maaşının bir bölümünü ihtiyacı olanlara dağıtıyor. Sarayda değil, mütevazı bir çiftlik evinde yaşamayı tercih ediyor.

Savcı bana, Fethullah Gülen’in kitaplarını okuyup okumadığımı, haberlerini takip edip etmediğimi sordu. Fethullah Gülen’in sosyal medyada, televizyonlarda, ne dediği anlaşılamayan, salya sümük ağlayan hallerini gördüm.

Kitaplarını okumadım. Okusaydım da beni kandıramazdı kimileri gibi. Çünkü genelde kanmak isteyen, kanmaya açık olanlar kandırılır.

Fethullah Gülen’in kitaplarını okumadım ama Cumhuriyet Gazetesine, Cumhuriyet Gazetesi yazarlarına açtığı çok sayıda davasının, şikâyetinin dilekçelerini, açılan davaların iddianamelelerini okudum.

Bunlardan sadece üçüne değineceğim.

İlk örnek, müşteki, Fethullah Gülen, şüpheli, Cüneyt Arcayürek ve cumhuriyet.com.tr içerik sağlayıcısı. Suç, hakaret. Şikâyeti, Cüneyt Arcayürek’in 20 Ekim 2007 tarihli, Cumhuriyet Gazetesinde yayınlanan, “Fethullah Gülen Mikrobu” başlıklı yazısına dayanıyor. Şikâyet dilekçesini ve Cüneyt Arcayürek’in yazdığı yazıyı, verilen kararı ekte sunuyorum (Ek-7,8,9).

“Fethullah Gülen Mikrobu” başlıklı yazıda, Cüneyt Arcayürek, “Takıma Fethullah Gülen mikrobunu, Hakan Şükür adındaki, artık varlığı ve kıymeti harbiyesi sorgulanan futbolcu soktu. İlk resimleri camiye namaz kılmaya giderken yayımlandı ve sonra...” der.

2007 yılında uyarın, Cüneyt Arcayürek ve Cumhuriyet Gazetesidir. Hakan Şükür’ü daha sonra milletvekili yapan kimdir?

İyi avukatlık yapmamış olmalıyım ki bu davada mahkûm olduk. Cüneyt Arcayürek’in 700-TL adli para cezası ödemesine karar verildi. Cezayı da ödedik.

İkinci örnek daha ilgi çekici. Bir şikâyet söz konusu değil. Savcılık re’sen dava açıyor.

Sanık ise şimdi huzurda bulunan Güray Tekin Öz.

Haberin, Cumhuriyet Gazetesinde yayınladığı, 07/10/2009 tarihinde sorumlu yazı işleri müdürüdür. ODATV’den alıntılanarak yaptığı haberle terörle mücadelede görev almış kişileri hedef göstermekle suçlanmaktadır. Haberin başlığı, “Suçlayanlarla yargılayanlar bir arada-Ergenekon buluşması” şeklindedir. Haber kupürlerini (Ek- 10,11) sunuyorum. Haber, 8. sayfada devam etmekte, yargıç, savcı ve polislerin aynı masada iftar yemeğinde buluşmasını eleştirmektedir.

Bakın, aynı masada bulunanlardan ilgi çeken isimler hangileri:

Zekeriya Öz, Mehmet Ali Pekgüzel, Resul Çakır, Fikret Seçen, Hasan Hüseyin Özese, İstanbul İstihbarat Şube Müdürü Ali Fuat Yılmaz, Terörle Mücadeleden Sorumlu Müdür Yardımcısı Tufan Ergüder.

Haber, bu yemekli toplantıyı, yargı etiği ilkelerine aykırı olduğu için eleştirmektedir. Güray Öz'ün müdafii olarak katıldığım bu davada o tarihlerde yürürlüğe giren 6352 sayılı Yasanın geçici 1/b maddesi uyarınca kovuşturmanın ertelenmesi kararı verilmiştir. (Ek-12)

Yemeği düzenleyen kim?

İstanbul Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Dairesi.

Bu yemeği teşhir eden kim?

Cumhuriyet Gazetesi ve Güray Tekin Öz. Şimdiki suçlama ne? Cumhuriyet Gazetesi ve Güray Tekin Öz ve ben FETÖ'ye yardım ediyoruz. Kimse buna inanmaz.

Üçüncü örnek müşteki Fethullah Gülen, şüpheli, Mine Kırıkkanat. Suç, hakaret. Şikayet, Mine Kırıkkanat'ın, 24/07/2013 tarihinde Cumhuriyet Gazetesinde yayınlanan "Dünya Yalan, Narkoz Şirketten" başlıklı yazısına ilişkin. (Ek-13)

Hakaret suçu nedeniyle düzenlenen iddianamede suç şöyle anlatılıyor:

"Şikayete konu Cumhuriyet Gazetesinin 24/07/2013 tarihli nüshasının 15. sayfasında yayımlanan "Dünya Yalan, Narkoz Şirketten!" başlıklı yazı incelendiğinde inanç sömüren, din simsarlarının istisnasız hepsi, tıpkı denizcilik yapanların denize girmemesi ya da barcılık yapanların içki içmemesi gibi, pazarladıkları hiçbir ahlak ilkesi ve iman kuralına dokunmuyor, uymuyor. Fethullah Gülen cemaatinden, Harun Yahya namı Adnan Oktar'a türlü çeşitli şeyhler ve tarikatların birbirlerini, rakiplerini, muhaliflerini şantajla pasifize etmeye yarayan video sanayiciliği; din simsarlarının sattıkları maldan nasiplenmediklerinin iyi bir örneği" şeklindeki cümle ile şantaj yapılabilecek görüntüler ile şantaj yapan olarak gösterdiği ve böylelikle şikâyetçinin onur, şeref ve haysiyetini rencide edecek mahiyette cümleler ile şikâyetçiye hakaret edildiği..."

denerek hakareten dava açılıyor. (Ek-14)

İstanbul 2. Asliye Ceza Mahkemesinde, 08/04/2014 tarihinde yapılan duruşmada, Mine Kırıkkanat'ın sorgusundan sonra vekil olarak şu taleplerde bulundum.

1- CMK 233, 236, 235/1, 235/4. maddelerine göre şikâyetçinin duruşmaya çağırılması zorunludur. Amerika'dan çağırın, dedim.

2- Çağırın, çünkü CMK 201. maddeye göre kendisine soracağımız sorular var, dedim.

3- Duruşmaya celbedilince kendisine soracağımız sorulara göre TCK 127. maddedeki hakkımızı kullanacağız, dedim.(Ek-15)

TCK 127. maddedeki hak nedir? "İsnadın İspatı". Ne isnat etmiştik ve ispatlayacağımız neydi?

İddianameden tekrar hatırlayalım:

Dini sömürdüğünü, dini pazarladığını ve bundan nasiplendiğini, muhaliflerini şantajla pasifize etmeye yarayan video sanayiciliğini, yani şantaj yapılabilir görüntüleri gizli kayıt yaptığını ve bu görüntülerle şantaj yaptığını.

Şimdi; söz konusu yazıyı basan Cumhuriyet Gazetesi; Fethullah Gülen'in yurtdışından celbini talep eden, yukarıda saydığım ipliklerini pazara çıkarmak isteyen ben.

Ama Cumhuriyet Gazetesi FETÖ'cü, Vakıf yöneticisi ve avukatı ben FETÖ'cü öyle mi? Kim inanır buna?

Bunları neden anlatıyorsun ki diye sorulsa yeridir. Haklısınız! Bu abesle iştigaldir. Beyhude bir çabadır. Davada Hikmet Çetinkaya ve Ahmet Şık gibi iki sanık dururken bu örnekleri vermemin hiç yeri yok.

Hikmet Çetinkaya ki Fethullah Gülen'in ipliğini pazara çıkararak, Türkiye'deki ilk isimlerden biridir. Bu doğrultuda onlarca kitabı var. Fethullah Gülen'in açtığı, onlarca hukuk ve ceza davalarına, avukatlarından biri olarak tanığım.

Ahmet Şık da öyle. Yazdığı, "İmamın Ordusu" isimli kitapla, Fethullahçı'ların emniyet içindeki örgütlenmesini deşifre etti. Bu nedenle de FETÖ kumpasıyla ODATV davasında tutuklanarak 1 yıl hapis yatırıldı. ODATV davasında, Ahmet Şık'ın müdafilerinden birisiydim. Bizim tutuklanmamızdan sonra, Yurt Gazetesinde, kendisiyle yapılan söyleşide, kendisini tutuklamak istediklerini, tutuklanacağını söylemiş, aynı beyanları, Halk TV'de Ayşenur Aslan ile yaptığı söyleşide de tekrar etmişti.

Dediği çıktı. Bizden 2 ay sonra tutuklandı. Şimdi aynı koğuştayız.

Ahmet Şık'ın yargılandığı ODATV kumpas davasında sanıklardan biri de Yalçın Küçük'tü. Duruşmada ben hâkimleri terfi ettiririm, beni yargılayan hâkimler terfi eder, ben hâkimleri Yargıtay'a gönderirim gibi sözler söyler ve dinleyenleri, beni gülümsetirdi. Ama gerçekten de yargılamanın, yanılmıyorsam ya 2. ya da 3. celsesinde Heyet başkanı Yargıtay üyeliğine atandı. Şimdi FETÖ nedeniyle firarda.

"Gülme komşuna gelir başına" derler. Bizim de terfi ettirdiğimiz hâkim ve savcı oldu. Hem daha soruşturma aşamasında. Bizim hakkımızda tutuklama kararı veren İstanbul 9. Sulh Ceza Hâkimi Mustafa Çakar, İstanbul Ağır Ceza Mahkemesine başkan olarak atandı. İddianamemizi düzenleyen savcılardan Mehmet Akif Ekinci, HSK'ya seçildi. Şimdilik terfi ettirdiklerimiz bu kadar.

Bu operasyonu düzenleyenlerin ne hukuk birikim ve pratikleri ne de yaşam pratikleri beni darbecilikle, darbecilere yardım etmekle suçlamaya elvermez. Buna kişisel hukuk ve yaşam pratiğim engeldir.

12 Eylül darbecilerine karşı ilk çıkış olan Aziz Nesin'in öncülüğünde hazırlanan Aydınlar Dilekçesi'ne bakarsanız imzamı görürsünüz. Bundan yıllar sonra, 27 Nisan Muhtırası'na karşı düzenlenen bildiriye baktığınızda da öyle. Yaşamım darbeye, darbecilere karşı mücadele ile doludur. Gerek avukat olarak gerek kişi olarak bu böyledir. Bundan sonra da böyle olacaktır. Darbecilik kimden gelirse gelsin, kime karşı olursa olsun durum değişmez. Çünkü önemli ve gerekli olan demokrasidir, hukuk devletidir, insan haklarıdır.

Maalesef Türkiye'de bu kavramlar hiçbir zaman layıkıyla yerine oturup işlevlerini hayata geçiremediler. Yükseldiği ve dibe oturduğu dönemler oldu. İşte dibe oturan dönemlerden biri de içinden geçtiğimiz bu dönem.

Ama hiç endişe etmiyorum. Kimse de endişe etmesin, bu dönem geçicidir. Demokrasi, insan hakları, hukuk devleti değerleri yükselmek, yerli yerine oturmak zorundadır. Çünkü bu değerler hem yerel hem evrenselidir. İnsanlık ailesinin bugüne kadar verdiği mücadelenin, kanla, canla verilen mücadelenin sonucudur.

İnsanlığın büyük mücadeleler sonucu edindikleri kazanımların bertaraf edilmesine, ortadan kaldırılmasına kimsenin gücü yetmez. Türkiye'mizde de gelecek, insan hakları, hukuk devleti, demokrasiden yana olanlarıdır. Tarih bu yöne önünde sonunda hep akar. Kimse bu akışı durdurduğunu, duraksattığını, durdurabileceğini sanmasın.

Demokrasi, insan hakları, hukuk devleti mücadelesinin karşısında yer alanlar ümitlenip boşuna heveslenmesinler.

Cumhuriyet Gazetesinden bir örgüt çıkaramazsınız.

Örgüt arıyorsanız dosyaya bakın, orada rahatlıkla bulabilirsiniz. Yasaya-hukuka aykırı uygulamalarla Cumhuriyet Gazetesinin FETÖ ile PKK ile DHKP/C ile irtibatını kuramazsınız.

Kimse hukukla inatlaşmasın.

Çünkü onun inadıyla baş edemezsiniz.

Çünkü yüzyılların birikimiyle yerleşmiştir, kökleşmiştir. Önünde sonunda yener sizi.

Hukuk inatçıdır. Hesap sorar.

Hukukla inatlaşanların dosyamıza boca ettiği yasaya aykırılıklar şunlardır:

CMK 64 (bilirkişi seçiminde usulsüzlük), CMK 98 (yakalama emrinde usulsüzlük), CMK 100 (tutuklamada usulsüzlük), CMK 116 (şüpheliyle ilgili arama), CMK 130 (avukatların aranması), CMK 134 (başka suretle delil elde edilememesi), CMK 148 (ifade alma ve sorguda yasak usuller), CMK 153 (müdafinin dosyayı inceleme yetkisi), CMK 160 (şüphelinin haklarının korunması) TCK 109 (kişiyi hürriyetinden yoksun kılma), TCK 116 (konut dokunulmazlığını ihlal), TCK 125 (hakaret), TCK 257 (görevi kötüye kullanma), TCK 267 (iftira), TCK 258 (göreve ilişkin sırrın açıklanması), TCK 271 (suç uydurma), TCK 272 (yalan tanıklık), TCK

276 (gerçeğe aykırı bilirkişilik), TCK 277 (yargı görevini yapmanı etkilemeye teşebbüs), TCK 279 (kamu görevlisinin suçu bildirmemesi), TCK 285 (gizliliğin ihlali), TCK 288 (adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs).

Bunların hepsinden daha önemlisi, TCK'nın 77. Maddesi. TCK 77. madde "kişiyi hürriyetinden yoksun kılma" fiilinin siyasal, felsefi, ırki veya dini Saiklerle toplumun bir kesimine karşı bir plan doğrultusunda sistemli olarak yapılmasını insanlığa karşı suç sayıyor. Bu suçu işleyenlerin kurtuluş umudu yok. Çünkü TCK 77/4. maddeye göre bu suçta zaman aşımı işlemez.

Tabii bunlar benim tespit ettiklerim...

Buna rağmen suçlanacaksam, lütfen bana ilk taşı günahsız olan atsin!

Tercih sizin, takdir sizin, karar sizin..."

25.7.2017 18:04:00

Kaynak: Odatv